Janega p.a. 1 – Lk. 2.
Jóstuja p.a. 13 – 1 10.
Sosedno p.a. 1 – 11.
Novaja Derevnja p.a. 4
..... 40.

№ 18

Kp. 1-1
„laminaarit uued"
47.70. vd?

Kp. 1-2
alumiit savi
59.80
vd?

Kp. 1-3
alumiit, päris tihe
61.0 vd?

3A
61.50
dem.

Kp. 1-4
pel. sl. + al. savi
65.50
vd?

4A
66.30
H.V.

Jaaga p.a.1.

Ümb Kratnoje Selo põrnihardlas (E.P.), Ladogast ida poole, suuri põlle, Lodeinoje Pole ja Podporozje vahel.

0.00–49.00 / 49.00 — Kvaternaarsed setted. Esindatud alloras liivakivega, mille kõrge alumine osa mõjutab endast kõrgemalasit läbistatuna aluspõhja voolust, millesse surutud vohavast Tardi(?) veeloseid.

Vahetult aluspõhja peal kivise hallitoonilise ja kõvaldab savikaid tüüpe, millel kõrgulaadselt lasuvad mustjad kilsid, mis nimetatavad laminaarkilsid. Sädelevas hea, valdavad vergesti. Kivimist ja on ülemalt laiuse kolga, mis näib nad (Proov 1-1), selgelt eraldavat laminaarkilsidest.

49.00–79.00 / 30.0 17.40 — Alumiitsavi ja peliitalumiitsilt vahelduvine, milles ülemised päristerose alumiitsavi sõr lisandiga vahekihte, paksusega 0.5–1,0 m. Valdab alumiitsavi (80 %), mis on puhasmassiline, selge kihilisteeta, ühtlaselt lagunev voolapärastuks tüüpiline, mõõdi vohati ainult peenplastjaid ja osaliselt eraldist. Peliitalumiitsilt vahemaskall, tavalisest ebaühtlase ehitusega, pesade või ebaselgete vahelistega. Vahelduvad vahemas savinas alumiitsilt ja helehall ühtlase-päristerosem.

Ühtlaselt esineb 5–20 m kihtidena, aga ka laikudena, mille vanduntid alumiitsavitega on väga ühtmoodi.

kp. 1–5
77.50
aleuriitsan
probl. kihtiga.
vd?

kp. 1-6
aleuriitsan
79.20–79.20
vd?

7A
80.50
H.V.

kp. 1-7
peliitsaleurolüüt
79.90–80.00
vd?

kp. 1-8.
aleurolüüt
81.50–81.60
vd?

8A
82.10
H.V.

Aleurolüüt (liivakivi) beeživas-pruun, vagedasti punaka alatasuga, kihtlemis ebaselge, lamentatsioon; struktuur peale kvartsi märgatavalt pärandi ja rohkesti miinerale(?). Tervikuna värvelemist ühtlane.

Aleuriitsan punaka tähnise tõttu kogu rohevale pinnane. Vahel nõrgati lõtnes kõrnu osini impregneerunud pärl aleuriitsan ebaselgeid kihtjaidu.

Orgaanilisi jäänuseid ei leidunud.

Intervalli alumises osas esineb punakas-pruunis varjus tumerohelisi korrapäratuid piirdunud, mis meenutavad lamikaasitavlaid algeid.

79.00–80.00
1.0 0.80

Sama mikrofaatsiat nagu eelmises väljendatud konsonantsluurse tüüpiliga. Intervalli ülemine 0.20 m valdavalt tumehallil peliitaleurolüüt, milles rohkesti punakaspruunikirjutatud savivahemikke läbistavad pinnad kaetud muutuda laminaarsuhkrudega(?). Laminaarsuhkrud ülemist punakaspruunikirjutatud tüüpiliga aga vahel mõne mm ulatuses.

Allapoole punakaspruunid materjali tähtsus pidevalt suureneb ja vahetult aluspõhi piirde kirju esindatud punakaspruunikirjutatud peliitaleurolüüdiga, mis kohati dokumollane.

80.00–81.60
1.60

Aleurolüüt. Intervalli ülemises osas (0.40) beežikas-hall, ühtlaselemutiline, konsonantsluurse tüüpiline, osaldab üksikuid punaid aleuriitsan valkukivide (2–3 mm). Intervalli keskosas muutub varvakamaks, tõrvuselt rohekas-halliks, mõnes kohtkaas-pruunid aleuriitsan kihte. Viimaste kontaktid aleurolüüdiga väga ebaselged, lainjad. Intervalli alumises osas aleurolüüt muutub rohemashall mõni valkjas, ebaühtlaselt tsementeerunud, osaldab peale kvartsi rohemashalli miinerali(?) ja päevakive.

8B
11.V.

kp. 1–9
aleuriitsavi
võdetiivas-
punane
103.80 vd?

kp. 1–10
aleuriitsavi
savim. vahekiht
104.00
vd?

kp. 1–11
104.40.
vd? Pelüütaleurolüüt

12A
106.0
11.V

kp. 1–12
104.70
pelüütaleurolüüt
vd?

81.60 – 103.00 (21.40 / 13.30) Aleuriitsavi ja pelüütaleurolüüdi vahelduvkihid (50:50).
Aleuriitsavi punakaspruun, kohati võdetiivase faatsiga, enamasti selgjumpilise võrdlemisega, vaid kohati plastjad eraldid anded. Koostiselt leelja-, aiault tüüpiline tasemelt savikam ja osalja eraldisega.
Pelüütaleurolüüt enamasti vahelduvkihiline, osad intervalli alumises osas kohati ka beežjaspruun. Selgjumpiline kihilisus puudub. Fragmentaarsendastel vorm ühtlane. Kihi paksus 0.1–0.4, allosas kuni 1.5 m-ste vahelduvkihtidena.
Suhteliselt pelüütaleurolüüdi vahelduvkihtides esinevad savi vahekihid, -pesad enamasti tugeva võdetiivase faatsiga.

103.00 – 104.20 (1.20) Pelüütaleurolüüt, vahelduvkihiline, nõrgalt võljendunud horisontaalkihilisusega ja ühtlaste võdetiivas-punaste savikamate vahekihtidega.
Intervalli alumises osas pelüütaleurolüüt savikam ja sisaldab sälkjaid aleuriitsavika mustjashalli kihid, mis meenutavad laminaalset kihilisust, kuid on pahaud ja maldjad ning esineb ühtlaspõimdadelt.
Intervalli vahelduvkihiline tugeva.

104.20 – 104.60 (0.40) Pelüütaleurolüüt, vahelduvkihiline, massiivne, kihilisuseta, tugevasti tsementeerunud.

104.60 – 110.30 (5.70 / 7.30) Aleuriitsavi, pelüütaleurolüüdi ja aleurolüüdi vahelduvkihiline (30:40:30).
Aleuriitsavi punakaspruun, selge võrdlemisega, lagunev kerapõrsaste tükkideks ning osalja eraldisega. Läbipaistvus 0.1–0.4 m-sed kihid.
Pelüütaleurolüüt valdavalt vahelduvkihiline, ebaselge kihilisusega. Kontaktid aleuriitsavega vaagelt

vaadatus selged, dolaridus aga vagelt laugalised-ilmumatuline (E.P.).
Intervallis 110.0 – 110.20 pelütalmuslüt punasaspruun, peenekihiline, selgelt 1-2 m.m. paksuste kihtidega, mis ilmselgelt peente kvartsdetsikihtidega heledama pelütalmuslüdi jooned.
Alumolüt valdavalt tumedataraline, koospunni kuni kollaka. Massiivse ehituse nõr korgalt väljendumud korrosantaschihtidega. Esines kollased gõtsitse tsementiga pes. Alumolüt intervallis 3 kihina: 105.20 – 106.00; 108.00 – 108.60; 110.10 – 110.30.
Intervalle eraldab lamamust-lasmust kvarlimult vard alumolüdi vahtide esinemise tõttu. Intervalli ülemisel piiril pelütalmuslüt seemdaorselt kollakas-punasespruun muutumud.

110.30 – 144.50 / 34.20 / 212.0 — Alumütsavi ja pelütalmuslüdi vahelduumine (60:40).
Alumütsavi punasaspruun, analoogiline alumoste intervallidele kirjeldatule. Esines umbes 0.3 – 1.5 m.-ste vahtidena. Lapumes korrapäratuma tumedusega.
Pelütalmuslüt rohmasihtsel. Analoogiline ülespoolkirjeldatule. Esines enamasti 0.05 – 0.30 m.-ste vahtidena. Vaid vahel lasmust lähemes koostuselt alumuslüdile.
Alumütsavi vahati mõnede tsoonidega, ümbrmõõdus lasmust ja ka ooliitmollane kihtpindadel.
Lasmust 130.50 ja 148.0 m. leitud rohmasihtsis pelütalmuslüdis ebatavalt sarnpindadel ümbrmõõdus problemaatilisi kõlepatumisi. (Laminaatidele ?)

Intervalle eraldatud lasmust ja lamamust tõmbumust alumuslüdi (lütvavsi) vahtide punduumise tõttu.

144.50 – 149.60 / 5.10 / 2.80 — Alumütsavi, pelütalmuslüdi ja alumuslüdi (lütvavsi) vahelduumine (40:15:45).
Alumütsavi ja pelütalmuslüt analoogilise esinemi-

Kp. 1-13
alumuslüt
108.00 – 108.60
vd?
Kp. 1-14
110.10
pelütalmuslüt
vd?

Kp. 1-15
alumütsavi, kirju
125.50
vd?

kp. 1–16
alumoliit (punetrolä-
175.00 liivasiivi)
vd?

kp. 1–17
liivasiivi (klamm)
176.90 m
vd?

kp. 1–18
177.25
peitalumoliit
vist
vd? (E.P.)

oluline piir

kp. 1–19
savi alumoodi-
was
177.65 vd?

kirjeldatavale.
Alumoliit (liivasiivi) koosneb vahe summa kohina vaheldumisi aluses ja lõpus (à 0.7 m), mispunnus ülemises osas lähib vahati ole punetrolitsus liivasiivis. Värvus roosakaspruun (beežpruun E.P.)

149.60–173.00 Alumoliit ja peitalumoliidi vaheldumine (80:20).
23.40 9.00 Kivimeerinid analoogilised eelpoolkirjeldatule, mid vaheldumine enam-vähem laiguliselt ja mitottu kaasnevate piirjoontega. Kivimis ilmuvad sumemad muskoviidilibemesed ø 1–2 mm ja ümarad vahelise kvartsiterad. Lainoast vaheldus kaglikuld lainoaga aga pün tervikuna (vastu šlammi).

173.00–177.00 Liivasiivi (šlammine), keskmisteraline, väga vähe
4.0 1.40 kase-ilmeline, kõrgi sortimentud. Terad aeskisilt või nõrgi kõrgi ümardunud. Esinevad peale kvartsi paevaline ja erini vähesti vahelisi ümardunud (kõrgemoliit? glaukoniit) mineraale. Kivimi värvus roosakaspruun.
Intervalli alumises osas esinevad punakaspruunist savist ja vähesti peitalumoliidist lapikud ümarad ø mm-2 cm (K.H. ja V.H. avatis šlammist tingitud vähtused:).
Pün lainaaega vähesti teras.

177.00–177.50 Alumoliit ja peitalumoliit, pidevate ühenduseeega
0.50 üksteisest. Värvus punakaspruun, vasid ümarad hallid pimad. Koosseisualuvihline. Viimane ilmnes erinevalt. Teda kõrgemallasuvast punase-värvilisest intervallidest.
Intervalli alumine pün vahe punasavi-intervalli teras (mara teras, ähvline – E.P.).

177.50–201.70 Savi, vähesti alumoliidnas, ümarad kaseneva
24.20–ca 8.40 hulgaga (vähesti HCl-s; H.V. avatis domeriidi-laadne). Savi kirjuvärvline, vaheldub vahe-

Kp. 1–20

savi, porsunud
17.8.65
vd?

Kp. 1–21

savi
184.0
vd?

Kp. 1–22

185.0
savi dolomiidine
(dolomiidi?)
vd?

Kp. 1–23

savi pinnakiva ja
probl. liivadega
(kruusad).
191.40
vd?

vaskall, millest esineb vroleit-dolerid laegund
ja kohtkesed.
Intervalli ülemises pooles sisaldavad kohtkesed
moodustavad vaid imperii pindaosi, mis an-
navad kivimile pruunikastava iseloomu, mis
õraalt võib muutuda lainjaruudsarde
iseloomu.
Intervalli ülemine 3 m on semundaarselt ja-
emeti osaruudsem, mis tõttu võib nimetada
eadast ka nimi vana murenemusmoorikus
„jmm". Selles osas sari rohkesti väimemud
määrdunud-kollanas-vroletsus, rohkesti
aimult vaidospindadelt roostunud, rohkesti aja
sisaldab vesiollaseid gõtiitseid pesi. Sari iseloom
ülemises osas massiivne, penarkihtsus ilmneb
ainult semundaarsete väimemutiste
näol, mis rohkesti on komplitseeritud Liese-
gangi nähtustest, mis omakorda annab sarile
peiliini „lainjaruudtopograafia".
Vahetult intervalli ülemisel piiril on sari (0,30 m)
täiesti purunenata, roke raskelt ja massiivne.
Viimane asjaolu näitab, et tegemist pole
tõsiasiliselt murenemusprofiiliga.
Kogu intervall on tervik ja iseloomi erinevused
(massiivsest peenikihtsuseni), ja värvuse muutu-
sed on väga pidevad.
Savides esineb piiriti: pesadena pinnalamast ma-
terjalist alumoodi ovaale pesade raskuses ja
ka probleemastikuste näärajäljenditena.
Eesti (E.P.) sinana peab pinnaga agrigaatjaid
sari mis võivad osutuda pinnakiva (K.M.), kalao-
pinnakiva (H.V.) või mõlemaks muuks (E.P.).

Pruunaja kõrg. (Jälle pärast-)

E. P. sügavad mõtted ja tundmused.

Kogu puurstdamise mulluses mudi on süsi
kahtlane. Punasevärviline kompleks sõltuses äsa-
mineralist esinesel - pilgne dvoni kivimeid.
Klorokiidid, pihitalemolidid ja savid on tüüpi-
dudad, võrga kemuntatsioni astmega, mis ei
ole iseloomulik mudi kivimitele. (Võib siiski
seletada väikese lasuonstsügavusega.)
Materjalis esineb sähe vilku; väljapindadel pole
üldse, muskoviit esineb vaid väga väikeste kaja-
tavad lehekestena, kohiliit kõrbfüüsika produkte
leidub tuvikuid; kaltsiad viludega savimud
vahekihid mineraliseerivad eraldi tuhamustse
küll laminaarsetsavvid, mis viide ehitus on
õõtsa. Nad on tingimuslikest kontuuridega ja
eraldivad kergesti kivimassist. Seega ei
koosne nad peenest pinnadispersest, vaid on
mõnesa paremini säilinud orgaanilise
jäljed. Sellepärast võivad olla kõrgesti koosne-
mad moodustised.
Ka kaltsiitvärviline tavi puurangu lõpus
ei mineraliseerivad, millegagi seotud valdavi
kivimeid. Võibolla tõuseb tegemist väga
erineva fatsiaalse asendi settetega (KT2, KT3 ?).

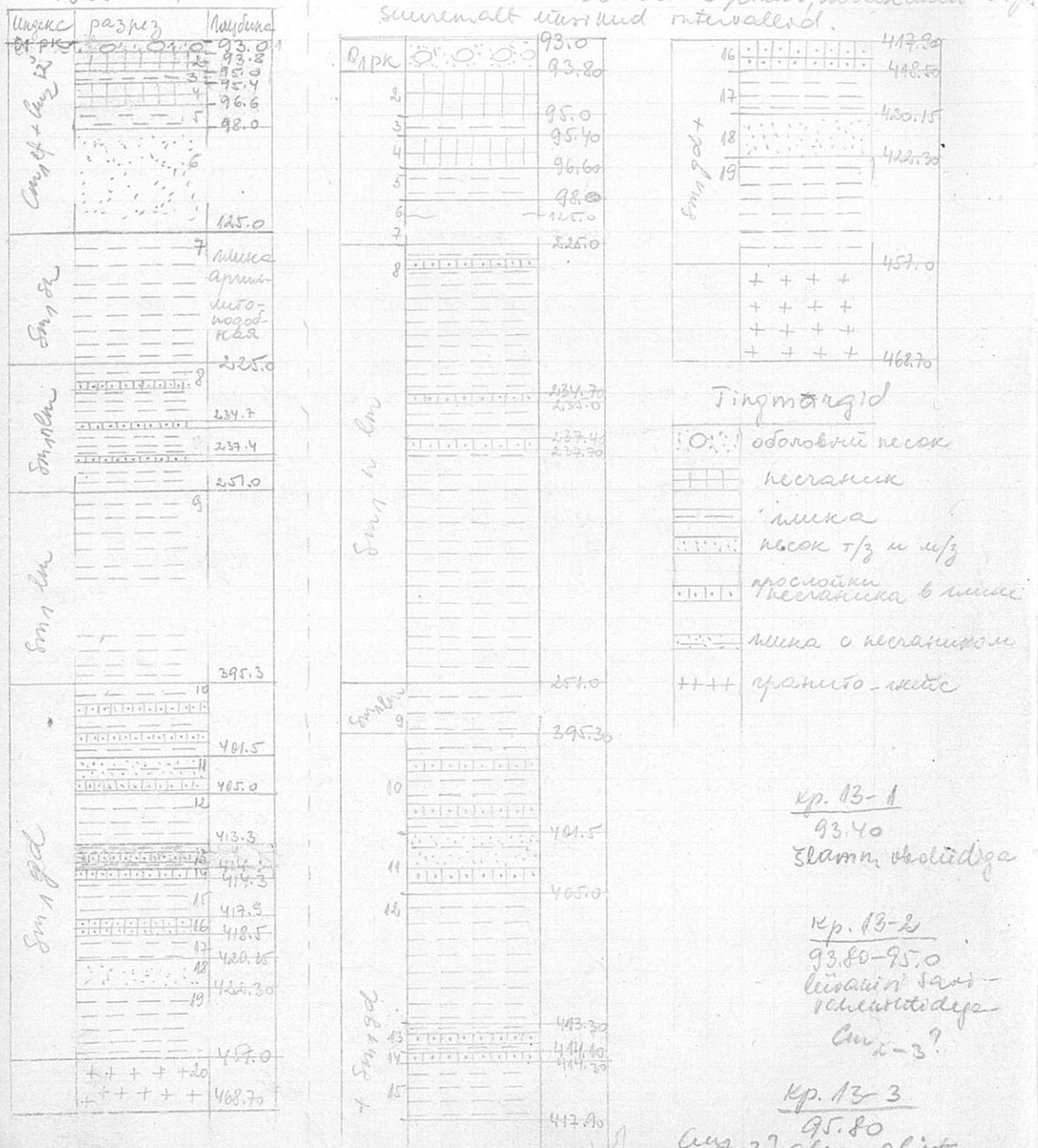
Mineraloog. päämuseid ja pinnda kaalu-
da andmeid orgaanse aine kohta.

Скважина № 13.

Местоположение. Расположена в 2 км от д. Кость на берегу р. Кудия.

Masstaabis 1:

Keskmised kaardid, Mineraalid eraldi. Summeeritud kuivad intervallid.

Tingmärgid

- оболовый песок
- песчаник
- глина
- песок т/з и м/з
- прослойки песчаника в глине
- глина с песчаником
- гранито-гнейс

Kp. 13-1
93.40
Šlamm, vedelidega

Kp. 13-2
93.80–95.0
liivaini savi-vahelihtidega
Sm2-3?

Kp. 13-3
95.80
Sm2-3? aleurolit

Puurauk vaadatud ülle E. Pirrus poolt 1972. a. koos V. V. Kirsanoviga. Märkmed varasemat lehel

10

Kostja p.a. 13. 1969

< 93.0 — Liivakivi, kirju: punane, roheline, sisaldab rohkesti glaukoniiditerid. Murenemine kuni ladet.

93.0–93.80 / 0.80 0.10 — Šlamm, valdavalt mineraalsest liivamassist. Palju purustatud kõsti killustikuraidumid terid. Sisaldab fusuliinide oboliidide(?) fragmente.
Proov 13-1.

93.80–95.0 / 1.20 0.50 — Liivakivi savi vahelihtidega, kirjuvärviline. Valdavad intensiivsed punakaspruunid, rohelised-punakad, violetthallid, lihahallid, rohkesti värvitud. Vahelduvad laiguliselt väga segane. Kipitab mõnest kohast tugevasti mineraalsed kivimid (murdumisnoaotsik). Koostis: peamiselt kõsti killustikuraidumid kvarts, mis on tsementeeritud valge raadiõõtse või violetpunase hematiitse tsemendiga.
Ülemisel piiril ca 0.1 m ühtlaselmullase liivakas-punasekirju savi kihi.
Intervalli alumine piir väärus väga terav, mõnevõrra gemmitlase tähelduses ebaselge.
Proov 13-2. (Tolsti puuraukude andmetel mõnevõrra madalam, 0,6 m – E. P.)

95.0–95.40 / 0.40 — Pole väärus säilinud. (Probleemaatilised tuumad.)

95.40–96.60 / 1.20 0.70 — Aleurolüüt, helehall, ühtlane ca 20 cm ulatuses roosakashall (punnumid), sisaldab tasemeti ca liivamoreenjoki. Murenemid sarikurmud, rohked piirdumised ja aherdaadid, ca väga palju musta jämedamat detriiti. Ülemises tasandiss tundub olevat supp. Liivamud tuvad glaukoniiti.
(Ks. k. 5. p – E. P.)

Kp. 13-4
97.30
savi, alumiidiline
Cm 2-3?

Akr. 13-1
E.P. -1972

Siltjas kõrn liiv, samaaimeline

Siltjas 1915 m. kõrn aimeline aleuriitne, pragu. kohati kruus

Kp. mitte puur
F1 98.-
F2 -103.0
F3 -106.40
F4 -108.70

Kp. 13-5
103.0
alumiidi
Cm 2-3

— brahhiopoodid! - kas mitk 0,1 pk / 0,1 ?

96.60 – 98.0	1.40	0.80

Savi, kesmi alumiidiline, siltjas ja all aleuriitne, massiivne ilmastega, mis jagunes kihtlisuse suunas kergesti õhukesteks plaatideks. Sisaldab üksikuid alumiidi matrikuga täidetud ussikäike ϕ 2-3 mm ja intervalli keskosas väga palju pinnidi kristallaprugeste (hemaamiidid).
Sisaldas üksikuid problemaatilisi pinnidekõrte ja brahhiopoodide fragmente(?).
Intervalli alumises osas sõmer ilmub pruunikashall värvitoon, mistõttu piiras määramised ilmet.
Kontakti vastu lamavast šlammi tõus.

98.0 – 110.20	12.20	8.70

Šlamm. Alumiidi jämeteraline, valge. Suhteliselt halvasti sorteeritud, terad valdavalt hõõrdunud. Koosneb praktiliselt monomineraalne: kvarts.
Kogu intervallis, välja arvatud alumine 1,5 m, brahhiopoodide fragmente ja ka terved karpe. Karbid palju helledad.
Kogutud viis proovi brahhiop. määramiseks

110,20 – 114,40	4,20	3,00

Šlamm Aleuroliit, jämedateraline, valge, võrdlemisi hästi sorteeritud ja ümardatud. Otsustades esinevate tuiksoonte järgi, sisaldab rohkesti halli savi vahekihte, milles aleuriidi mal. fragmendid kõigud ja ka püriitsete väikeste algid.

114,40 – 118,0	3,60	—

Kõrn puudub. Kohati põhjas ainult ümardunud valge aleuroliidi terad ja pruunika peitaleuroliidi tükid, mis aga ei pruugi olla kohalikud, vaid leitust kaugemalt vooluga kantud.

E.P. - 192

Intervalli ehitised kivimid
violotiikashallid - omapärane,
kuid mõneti Cm$_{2-3}$ sihte meenutav

Proov r
Kp. 13 - 6
Pelirtalemsoliit
piirdiaga
125.5

Kp. 13 - 7
Liivakivi, karb. tsemendiga
125,70

See intervall tundub olevat ka nõgüli kiilaka esialoonega - oma pemenshilisell kestmurilt meenutal dm - kivimit Sisine ehitisi läänemaades.

Esineb ka üksikuid leidasi aleurolüüdist käigutäiteid ϕ 2-3mm, kuid neid harva

12

118,0 - 119,20 / 1,2 — 0,8 — Šlamm liiv, penetoraline, vöödilemisi ühtlaseteraline, teradi hästi ümardunud, praktiliselt monomineraalne: kvarts.

119,20 - 127,00 / 4,8 — 2,0 — Šlamm, milles segamini väikeliivpeldaid leidub aleurolüüdi ja leeliva, rahvatu pruunja pelirtalemsoliidi fünimeid. Tennell on valdavam olnud esimene.

124,00 - 126,00 / 2,00 — 2,00 — Pelirtalemsoliit, pruuninahall, ühtlaseteline, valdavas osas intervallist peene-kihiline, harvem massiivne. Peenekihilisus ilmneb peente aleuriidiüksikmete esinemisest eraldispindadel. Ümmarused suured ku. teradi

Sisaldab ka üksikuid liivakivi vahekihte, mis on tsementeerunud karb. (ilmselt kalts.) tsemendiga. Üks liivakivikihtidest (~ 3 cm) on intervalli alumisel piiril.

Kogu intervallis, eriti aga selle alumisel piiril esineb kivimis pöörikuid. Enamasti on need konkretsioonilised munakad, mis koosnevad tihedast holevalgest mikrokristallilisest pöörikust ϕ 1-2, sageli kuni 3 cm. Esineb ka üksikuid pöörikiagregaate ja juhuslikke pöörikukeste algeid kihipindadel.

Intervalli alumine piir teravnikivarvalik kui lebol. ilmelt, ehkki lamami olemine ora läbi sobimatud

Lontova kihistu

126,00 - 133,50 / 7,50 — 7,00 — Esindatud hilesinavahalli savika, mis on vaga ühtlaseteline ja praktiliselt aleurolüüdi lisanditeta kivi puudutavad selles osas aleurolüüdi näidispiiga täitunud käigud ja ka kihid

Käikude suurus kuni 2-3 mm, käik rikkalikult, biostrat. mõnedes kohtades ka 1 cm. Ristist osa

ros. proba
5-13/1
allpinnakaas
ruuma,
sügavusvahemik
126,0 – 161,5

Kp. + Fauna 13-8 Fauna pg. 13-8 A proovid lähemalt. Alumiinium faunapiirkondade 126,00 – 126,10

Sügavus 136,8 – ühtlased struktuurid mikrokonkretsioonid ca roostevärvi pruunid vahekihid

1972 E.P.:

133,50 – 162,0 ~100% Sarnane, mis lasumiski – kiled harvad, kahes kohas leitud käike kuni 5 mm. Kuni 141,5 käike väga harva – muidu labitsikult Nikolski karj. – Foraminiferid ei leidnud, ehkki ohtralt palju, prooviv. Sab (?) 137,5. Esinevad muidu F vägud (+ F, jne) – 150,0 m paljudes. Int. allosas käike rohkem, kohati ehk ülegi varem. Plat. väike.

162,0 – 169,2 Sarnane, alumiinium kas rohkemkahelt milles ühtlased 5-10 cm kõlakaskorjas rohelise värvusega tasemed. Alumises piirid 0,1 cm ulatuses intensiivselt punakaspruunid, sellel kollased sarnased, sellest hallid pruunid

Nikolski kompleks

Ka siin üks 2 cm vahemikku allpinnakihi, mis kiirgavalt bentosfauna ja karbonaatse bentosfauna: originaalkirjeldus peatükis sageli kohtamisandmeks.

162 –

169 –

0,2 cm vahemikus pruunid sarnased kuni 0,5 – 1 cm

kihi pindadel. Mõned siiski omad!

Massiliselt esinevad piirideistumud käike mitmesuguses suuruses (mõned aga väga suured). Violetseid värvitoone ei esine.

Tasemel 127,60 leitud Serpulites, alates tasemelt 129,9 ka Platysolenites

Ülemine piir: Porsunemist veega ei esine. Vahelduvalt ülemised piirid ca 5-10 cm ulatuses ühtlased sarnased aga käigud ja allpinnakihtsed kiled (mis annavad savile läikivi libisemispinnad – E.P.). Mõnedes ka rikkalikud glaukoniiditerad, rohkesti aga piirideikonkretsioone ja karbonaatagregaate. Piirideikonkr. Ø 2-3 cm.

Savis esineb ka mõnesti moodustisi, millest võib vahelduvalt fauna jäänuseid või vahemaalt mõned piirideikonkretsioonid jälgi.

Üksikäikude ja piirideikonkretsioonide olemasolu ülemised piirid (mis puudumad & allpool) on ühtlasi selgitatavad läbivõtmisega savi komplekssi formeerumise ajal. (K. M.)

88,30
133.50 – 221.80. Käimi ei vaadatud. Piiluti vaid kahte kasti. (E.P.)
88,30 – 68,00 (E.P.-1972 järgi.) 168.70 – 180.80 (1 kast). Rohumaahall savi, vaid tasemelt 5-10 cm ulatuses viroleetilaraguline. Piirideistike esineb vähe, savis valdavalt avaolgas vaadeldav. Käikude täitepilve ei ole.
189.0 – 203.10 (1 kast). Rohumaahall savi ühtlaselt mõne sm-ste kvalitatiivsete tasemetega. Esineb rohkesti piirideikäike, mõnedel tasemetel ka suuri 3-6 mm. Tasemel 200.0 esineb 5 sm-ne pelüdiitse aleuroliidi kihtpakk, milles valgupruudi bioturbatsiooni. Tasemel kuni 60 sm glaukoniidirikkas aleuroliidi. Savi ühtlaselt vahelduv lagunemispunktses lamellidemus, avaolgas vaadeldes punduv. Käikude täitepilve pilte ei ole aleuroliidi osades. Mõlemas vaadeldud intervallis esineb Platysolenites

aleurolidikihis – seega moodustub midagi sarnast mikrotsüklilisele laadimisele intervallis ehk ülejäägi erosioonil väike! Kärgud < 2 mm. Kohati savi kahjem, vilgu rikkam

~ 169,2 $\frac{\text{Enc}}{\text{Ln}_1}$?

169,2 – 199,0 Savi, rohekashall, vaid üksikute lillakate laikudega – ülemises osas ka mõõn glaukonitidikivi ja aleurolidikihi.
Fasetme 194,3 – probl. fauna! Allosas leitud plat. sarnased ka siin mõned ühukesed aleurolidikihid – vilgu- ja gl.-rikkad. Savis kiled aleurolidist

Kp + fauna 13 – 194,3

199,0 – 208,5 Savi rohekashall, ühukeseks liitikeks lagunev, vahelduvad 5-10 cm liivasisejudu savidega. Suhteliselt palju vilgu ja vähe püriitidikaime

208,5 – 221,8 Savi, rohekashall, sisaldab üksna palju (~5%) rohekashalli vilgurikka pelitaleurolidi mõne mm. vahekihiseid. Püriitidikärgud võrd. harvad, väikesed ja keskm. (< 2 mm) Sügv. 212,2 sab, ka 221,7
Püriitidikärgud peam. 1-1,5 m. siirgel, väikesi vähe.

J + Kp. 13-9
223.50
savi rohkete sabellitidetega

E.P. 1972 intervallidel raski transpordil kokku, jõekanali, poolsi vastu – vahelevõi.

Kp. 13-10
alumiisavi
230.90

Leitud huvitavad d 1 mm kärgud, mis tsementatsiooni püriitidega E. Po-le 13 – 231,0
savi ühised

221.80 – 227.00 / 5.20 / 4.60 Savi, valdavalt aleuriitdikas, ühtlaselt rohekashall, selgepiirilise kohtususeta, lapsnes puutus ebaterasse murdepindadega lamellidikas, murdepindadel sageli peened aleuriitsed kruld, vilgurikkad (kruld). Savis rohkesti püriitidkäime. Kärgud enamasti vahetüüpi: pisad, läbimõõduga ca 1 mm ja väga peened, d 0.1 mm, tavaliselt kõnerdunud. Esineb ka aleuriitse materjaliga käime, mis on ruglane ammonia dianeetriga.
Kogu intervalli ulatuses esineb Platysolenites ja Sabellitides. Viimane sabellitides fasetmel 226.70 m. Sabellitides algab kohe intervalli alguses (ülalt 1E.P. – juba fasetmik. 212,2 – vt. kõrval!)

227.00 – 227.60 / 0.60 Aleuriit, hall, selge kohtususeta, tugevasti tsementeerunud dolomiitse tsemendiga. Sagedasti sisaldab kaltsiidi glaukonitiidi, mõnel kohtususe pinnal ogr rohkesti.

227.60 – 230.40 / 3.30 / 2.90 Savi, aleuriitne, rohekashall, kohati püriitidikäimedega, ava teoglüüne ülalasetamisele. Sisaldab üksikuid umb 1 cm paksusi aleuriidi (aleuriidi) vihte. Fasetmel 227.40 m. kivistub (pelle) võimalus Sabel.

230.40 – 230.50 / 0.10 Aleuriit, helehall, dolomiitse tsemendi, glaukonitiidi ja orsenteeritud vilgu lisandiga. Kogu intervalli esineb Platysolenites.

230.50 – 234.40 / 3.90 Savi, aleuriitne, kohati aleuriitne, rohekashall, sisaldab helehalli, tugevasti tsementeerunud aleuriidi vahekihte paksusega 1-5 cm. Aleuriidis väikesi glaukoniidi puudub.
Savi aleuriitne analoogiline ülalkirjeldatule, kohesuguse suurusega püriitidikäimedega: Φ 1 mm ja Φ 0.1 mm. Üldiselt käime väike ja kohati massiliselt aleuriidis puudumas koos.

Pleistotseen F+ litol. 13-11
savi aleuriidiline
233.0-233.40
la

Pleistotseen F5 233.0-233.40
(pleistotseen)
proov. liiv.

litol 13-12.
235.70-235.90
savi, aleuriidiline
la ?

F6 234.40-237.20
proov. liivakt.

kp. 13-13
aleuroliit
237.50
la

Pleistotseen F7 238.70-244.80
proov liiv
A Arkitarhkide proov
241.2.0-243.0
geol. proov
5-13/2
arhitektuurse huvi
238,7-244,8

→ Südamik jätkub' ugamiini
päevalkud

Kihtumisasi esineb intervalli ülemises osas, on valdavalt massiivse ehitusega, harvadel aleuritsemd viiesid, ühtlasemad aleuriidiga kihtumind ja piiritsemd väline. Iseloomulik lagunemine kasapiraadsetes liitsetes
Ahtemad savimurud vahelduvad intervallis suurvalt 0.1-0.3 meetrise võimsusega.
Üldiselt intervall aleuriidirikkam; aleuroliitsed vahekihid moodustavad 5-10% kivimist.
Intervalli ülemises osas piiridväärtused muutuvad väga harvadeks, mistõttu ülemised kaevavasse intervalli nähtavad olevat nõrgad.
Tasemeni 231.50 m esineb Pleistotseen.

234.40 — 237.20 Savi, aleuriidiline, rohevashall, harvadel juhtudel pruunikas hallikasroheliste aleuroliidi vahekihtidega, paksusega 1-5 mm (1-2% intervallist). Savi valdavalt massiivne, lõhenes terasvarvalistes killukeses. Peaaegu ei sisalda piiritsemaine. Kihtumist ilmnevad taseliselt, mis sarnaneb kiirgliva ilmnevad aa aleuritsed kihid, esineb peeni piiritsemaine.
Nähtavaid jäänuk ei leidu. Intervalli ülemises osas 5 cm ulatuses savi nõrgalt karbonaatsetes vähemind.

237.20 — 238.70
1.50 0.40 Aleuroliit, peenteralise, hallikasroheline, nõrgalt väljendunud kallakihtilisusega, kesmiselt õhendatud (karbonaatse täitemassiga). Sisaldab peeni muskoviidi lehekesi, orienteerituid mõõtmise suunas; glaukoniidita. Intervalli keskosas rohevashalli aleuritsavi vahekihi. Kivimite vahtvalmonnad suure kaoltõttu pole määratavad.

IV

238.70 — 244.80
6.10 4.40 Savi, aleuriidiline, rohevashall, ühtlaseteraline. Lagunes ümbritsevas terasvarvalistes liitsetes, harpa sarnaselt. Sisaldab väga ühtlaseid piiritsemaine, Φ 0,2 mm proktsiselt nõrgalt pulbrilised. Sageli mõõtmed ei ole selgesti piiritsemaine.

E.P. – 1972;

Puurdidiskäive väga vahe, savi tumehalli killustikuna, mest nuldalt sagedasti nähtu lus alguses. Ei omestnnud leida ka Sab.

kp. 13–14
savi, aleuriidi kõs
244.0
lu (?)

kp. 13–15
aleuroliit
244.80–90
lu ?

Aleuroliidis glaukaniidi ei leidnud – küll aga eimb temas palju valgeid või rohelisi teri, mille suurus veidi suurem pohiterisuurust (– nimlet värvuleheeskiga =!)
– võimalik, et kaolinitumbud. Intervalli kuuluvus isepoolest segane.

NB! Seega lu lähiteines sel alal puuduvad liivakivid täiesti – kas pohjuses savi- vahi ja Vr. vahistu (Vr$_2$ osa ?) puudumine ?

kp. 13–16
aleuriitsavi
mustaoksüdiga
245.40
Kt$_3$?

Puurtol. 13–16
aleuriitsavi
245.30–245.80
Kt$_3$?

Geok. proba B-13/3
245.3–258.3
aleuriitsavi rohm
sepo-zeolitiga

Praegu karn peene killustikuna – kirjeldatud materjal aga siiski tunnistan – algkirjeldus täpne

NB! Aleuroliidivahide olemasolu ka lamavas intervallis ja meie Vr eraldamise kriteerium: viimase ram. killudega vahi pealt – ei luba seda osa lugeda Vr-us, vaid ok. regressiivses osas.

Vr$_2$ puudumine, ka, liivakivide puudumine

Alumises osas sarto rohkem aleuriidset materjali, mannises veidem, aga ka ümarate räbudena. Wähtav faunat puudub.
Osa kividt kivim mõnati erinev lasnvarast tüüpilistest ka savidest enid on kindlasti seotud püroklastitega ja päeva ülemiseenga. (Ilmselt hiski lu.). Ka aleuroliidi kihid on säredt analeoplised kõrgemal lasnvarle (Varvus savidel, justkui tumehall – E.P. – 1972)

244.80–245.30
0.50
Kõrn hall, alumises osas läbisõtunud. Ülemine osa (0.10m) nyutas endast aleuroliiti, mulles $^{1/3}$ ulatuvad enni ovartsiiri ja verbaalselt toodi ja ümmargiste konkretsioonidena (Ø 10m) pürüti. Sellest allapoole 15 m mustavõidimast pelüitaleuroliiti, mis lagunes peatuse tasapindselt lõhnitas. Intervalli alumine osa esindatud rohkemahalli, purunenud läbisõtunud savega, milles palju peent mustaoksüdi ja vahetult intervalli aluse-sel pinnal jäänetena liiva läätsjad pesi ja ümarad ovartsi terrised, Ø 7–8 mm.
Võimalik, et nimetatud intervall nyutas endast ka basaalakte, ehani see värvus ei lasnne enti selgelt.

Kt$_2$ – vogt.

245.30–247.0
5.70 3.40
Voronka kihistu (?)
Aleuriitsavi ja pelüitaleuriidi, kannem aleuroliidi vahel-dumine (ca 60:30:10).
Aleuriitsavi rohkemahall, ashati massiivne, mest enamasti puutus terasvasavaltsteks liistakuteks lohe-nes. Sisaldas vahetult intervalli ülemisse pinnale ja mujal neraruplist pürüteid (?) mustoodustest, Ø 0.5 mm.
Pelüitaleuroliit, vahajashall kuni valge, nõrgalt rohetsa alatooniga. Lõtnes ülemises ülesdas vahelduvates saoga. Kihtmised väga lainjad, mustlikus paksuse-ga, tavaliselt 1–10 mm paksused. Kihtim esine-mutes Voronad näitavad vahelduvanihilist komplekst. Pelüitaleuriidivõtmas osas kiht-

kp. 13-17
lamiinarütsavi
245.80
Kt3?

F8 245.30–247.0
F9 247.0–251.0
uusmoodustised
proovi võtu.

NB!

Ltsal.+kp. 13-18
aleuriitsavi + pelüütaleuroliit
247.10
Kt3?

A Arvutatud 247.10

A Arvutatud 253.40

kp. 13-19
251.50
lamiinarütsavi
Kt2

kp. 13-20
253.40
aleuriitsavi Kt2

Ltsal.+kp. 13-21
254.80
aleuroliit, pelüütlikas Kt2

Aleuroliidis vilku, kohati puruniku-tooniliisi lappe ja võõndikesi – mis ilmsel viitavad sideriitsete moodustiste (uusmoodustised) olemasolule. Tüüpilist sideriiti ei ole.

Ltsal.+kp. 13-23
aleuroliit pelüütikas
257.0–257.60 Kt2

kp. 13-22
aleuriitsavi uusmoodustistega
256.40
Kt2

tugevast helkdam nii lasuvast kui ka lamaolevast savidest.
Aleuroliit ümbruste puude, nagu 1 cm, vahemikkustena. Palgitas valgetombuline-kaskiintne bentaatvoon (mollakas 4-9, 4-10-t koroosiga). Intervalli ülemises osas, nõgarusel 245.80 m, ca 5 cm paksune vihi tüüpilist laminaarütsavi kolledega, lasknud halvasti väljakujunenud või isegi problemaatilised vihi esinevad ka intervalli allosas savikamatel pindadel. Vähesed tummised seosed intervalli mõllalt mõdlalt laminaarütsavidega.
Intervalli alumine pir vastu tüüpilisi laminaarütsavisid langeb osaan punnimisintervalliga, mistõttu pole palgitas. Kivimibiselt aga eristamisel piiri selge.

251.00–258.30
7.30

Kt2

Laminaarütsavi, pelüütaleuroliidi ja aleuroliidi vahekihtidega, nõmaste osatähtsus 30% (K.m.), 10% (E.P.), kuspuures need rohkem intervalli ülemises osas. Laminaarütsavi võndlemisi laheja ning annab sujuvaid üleminekuid mõrgalt mõõdetud või massiivsete savidesse ja pelüütaleuroliitidesse. Vähesed massiivsete mõõtmetega, harvemini mudes pleekpiirid moodustavad sarnakihilised.
Aleuroliit valjaskalli, sarnasgune. Vähene nii kaguetalt kivimimassis nii ka läänepoolse kiruetuna. Annab ebatasase murde ning mollakas ses suhtes Kt1 kivimit. Aleuroliit moodustab 10-20 cm-sed vahekihte tasemel 257.0–257.60 = 0.6 m.
Laminaarütsavi sarnaneb väikeid tüüpilised laminaarütsavid. Koos intervalli alatasse nii savides kui ka aleuroliidis esineb kruupsid moodustisi (pinnase tunnuga sõõrisõõri?).

Kompleksi sarnanes Kt1-ga viitab madalmeresele ning ilga regressiivsele seisonule. Piir lamamiga tüüpilise.

Viirsihilisme mõõdud

sügv	arv	paks
261	11	8
264	33	16
270	30	18
282	21	11,5
293	12	8
307	5	4
313	12	10

geol. proba Б-13/4
aleuriitoovad ilmad
sero-zelenaja
258.3-273.4

E.P.-1972 = laminaaritsavi, tüüpiline, kilkle ja hästi väljakujunenud peenkihilisusega. Sisaldab ühtlaselt, alates 263,0 siderioli, mis väga ühtlaselt kihtideena. Aleuroliidikihte leida ei õnnestunud. Sideriidikihtide hulk suureneb mõrgalaualt alles 321,0-ja allapoole, omandades paksuse 0,5-1-1,5 cm.

Kohati lillakasroosa (Mn!), või viirsihiline beeži-lillaka järgi — kp. sideriit - 345,0
või laiguti lilla — kp. sideriit 356,0
või sisaldab läätsjaid galeniidikristalle — kp. sideriit 366,6
või halle (?) laine

kp. 13-24
laminaaritsavi
püriitidega
260.0
kt 2

13-24 A
laminaaridiskid
258.30-261.20
kt 2

geol. proba Б-13/5
aleuriitoovad ilmad
sero-zelenaja
296.0-312.7

kp. 13-25
sideriit
380.0
kt 2

kp. 13-25a
sideriit
karnüütidega
380.0
kt 2

319	15	8,5
325	21	8,5
334	23	11
348	12	10
347	6	10
351	53	18
364	25	14
373	9	7
379	11	10,5
386	16	11,5
392	20	14,5

kp. 13-26
pelitaalmoliit
lamin. ühnelitega
391.60
kt 1

geol. proba Б-13/6
peenem-aleuroolit
sero-zeltikas
391.0-401.5

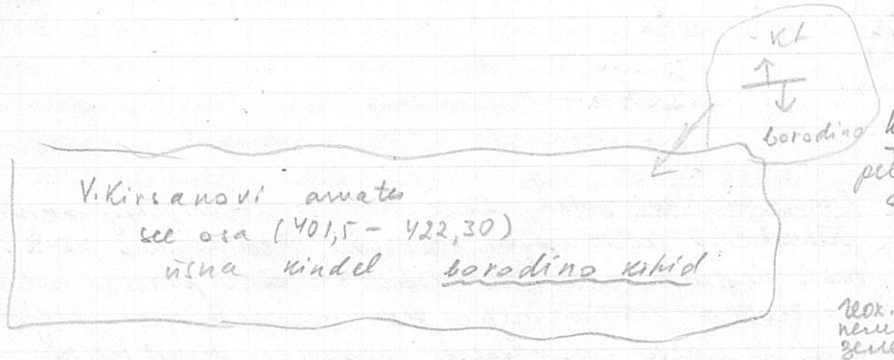
258.30-261.20 (2.90 / 2.10) Laminaaritsavi, tüüpiline, kilasvakline, väga hästi väljakujunenud arvukate kilediga. Esineb vaid ühesuuri aleuritsemaid savi või pelitaalmoliidi vahekihte, paksusega kuni 5 mm. Savis esineb veel püriitseid hargnevaid detriitaadseid moodustisi ja konkreetsioone. Siitsi-ned harva. Sideriitseid kihte praktiliselt ei ole.

261.20-377.20 (~~116.0~~ 116,0) Kärnu ei vaadatud.

377.20-391.0 (13.80 / 8.60) Laminaaritsavi, rohekashall, tüüpiliselt väljakujunenud peenkihilise tekstuuri ja kiledega. Kihtide vahe 0.5-2.0 mm. Vaid üksikutel tasemetel aleuriidi kihid paksenevad sedavõrd, et laminaarne tekstuur pole enam selge. Need tasemed aga väikese paksusega, umbes 1-2 cm. Aleuritne vuktsirpal esineb aga nagu intervalli alustuses ka veidvõrra kiledama kihilisuse pindadel. Nagu intervalles esineb sideriiti, kihipaksusega kuni 1 cm. Kohati sideriitne kiha läbivab kihilisust tekstuuri rikkumata (vt. kp. 13-25). Leitud sideriidis ka roosakas ca 1 cm-se Ø mineraalagregaat (karnüüt? päevakivi).

kt 1

391.0-401.50 (10.50 / 5.80) Pelitaalmoliit, rohkem kui valgushall, häästi laminaaridiskeline, milles aga aleuritsed osad moodustavad valdavama osa, jäädes enda vahele nõrgalt lainjad savikihtmed. Tasemeti ka kuni 2 cm-sed massiivse rohekashalli pelitaalmoliidi kihid. Savikihtmetel tasemetel sisaldab laminaaritsavi-taolisi. Esineb ka tsaldaga kilesid.

See osa meenutab kogoolest kõige enam merd qd_3 – tundub olevat iseg. kalva-tuhilist vanjundit – see siiski siit näiline – viitab pornumisaluset tingitud.

Proov savikomponendile
13 – 25-A
Alevriitsavi – pelitalevoliit
(kontr. HV + K vahex)

Kp. 13-27
pelüdiinas alevrolüt
401.60
kt 1

Geok. proov Б-13/7
Hemm-Anderson-Serpuhhovitin
401,5 – 410,2

Kp. 13-28
alevrolüdi esimesi veepindadega
408.40
gdov?

Kp. 13-29
alevriitsavi
413.50
gdov?

Geok. proov Б-13/8
Hemm-Anderson-Serpuhhovitin
410.2 – 422.3

Intervalli alumises osas esineb 1-2 sm-ised helehalli alevrolüdi kihte, millest suurim ca 5 sm. Ülemised intervalli alumises pooles, ka savikamad kihid. Intervalli allosas on veelgi rohkem kui sarnanevad vähe lamikarniitsavidele. Selgempiirded kihid väga harvaesinevad. Viimane leid taasemel 399.0 m.
Kogu intervalli seob kerimmus kivimi ülemisem päevaspa tavalisi esinemine. Sügavaim tõenäoliselt konarestaan piiritse tummaosaga leitud tasemel 401.40 m.

gdov ?

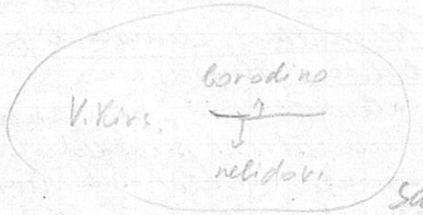
401.50 – 406.50 / 5.0 / 3.20 Kõrn praktiliselt šlammina, mis vaid ülemises osas kaldub rohkemhalli vegetatsiooni pelitalevoliidi tüüpi, mis on täiesti analoogilised kogu intervalli alumises osas esinevale. Allpool pelüdiinas alumisi vahemikke (kuni 1.5 m) ja tüüpe. Pöör allapoole tinglik (šlamm – kõrnias).

406.50 – 418.0 / 11.50 / 7.40 Pelitalevoliit, alevriitsavi, alevrolüdi ja liivakivi (graanelitüüpe) vahemikidega. Ülemises osas valdavad pelitalevoliidid ja alevriitsavid, mis annavad suurema ülemineku. Alevriitsavi selgekujulise kihilisuseta, pelitalevoliit samuti rohkesti ühtsem, enamasti aga korgalt väljendunud peene horisontaalkihilisusega. Kihilisuse tingib orienteeritud taasapindsete vegetatsiooni alumaalu (muskuviit, biotiit). Nii alevriitsavi kui ka pelitalevoliit tugevasti karbonaatne, kõrvalt taguneb taasapindsetega kihtitus. Alates taasemelt 412.0 m ilmuvad 1-10 sm paksused ühtsed valgehalli alevrolüdi ja isegi graanelitüüpe liivakivi vahekihid. Viimased sorteerimata, sisaldavad rohkesti päevamine (5-10%) ja on sageli tsementeerunud kaolinüüpe tsemendiga. Esinevad ka ühtsemate taatsjate pesadena. (üsna qd_3)
Intervalli pole mõõdagi ühist lamikarniitsavidega, vegetatsiooniga ja liivakivi vahekihid meenutavad qd_3 (üsna ainsad ühtsused. E.P.)

Kp. 13-30
Kruusakas liivakivi
418.20
gdov ?

Kp. 13-31
peenekõline pelitalumoliit kiltkivi.
418.50
gdov?

Kp. 13-32
aleuriitsavi kõlge
419.00
gdov?

Tufog

Savik. + liv. 13-34-B
Roosakaxvalge tikenemad kivim - tuffit (0,5 cm kihina)
423,0

Savik. 33-A
Helehall pl.-al.-aleur. (tuffit)
422,40

Kp. 13-33
aleuriitsavi kivjuvõrkline.
422.80

Kp. 13-34
aleuriitsavi aleuriidipindadega
423.00

Tufog?

Proov savik. 13-34 A
Helehall nõ.-gall roosaka pehitoonuga kivim, millest rohkem pruunikaspruune savi kihid - leraid (Montm.? - Kaolin)
423,0

Kp. 13-35
Kahevõrkline aleuriitsavi
424.00

11. VII 1976.

Redkiv
ülemine tsükkel

422,3 - 457,0 - puursüdamikul litoloogiline heterogeensus selles ratsioalis vastab tegelikusele, kuid skematiograafiline interpretatsioon peab idapoolsemaid puurauke, kus 1978.a. näitud redkivit - tõrre, samuti mitme puurkti lahtimõtest arutine.
Nii kuuluvad vahemikku 422,3 - 425,0 enamast muremuskoorunud mitmes suvrde hall põhivärvus komplitseerituid liivakas - punaste hematiidi impregnatsioonidega ja vahemal määral kõo pruunikas - kollaste oksüdatsioonidega gõlõidi näol.
Muremuskoorik alla jääb hall peenekõrline savi (425,0 - 430,0) sisaldab üksikuid orgaanilisest ainest killustid, püriitseruudid. Kõrgemas ehituses (< 0,5 mm) õhukesi jälgi ja väikseid õrgeid või nõrgalt kooklevaid püriitsfäärumeid „käike". Püriit esineb siin ka väikest (→ 3 mm) konkretsioonidena. Lisaks siin, millest nõrgemalt kuni intervallis 453,6 - 452,0 kihipindadel kipsistumine ning sellele kaasnev tumehalli peaaegu musta iroke massi moodustamine.
Intervall 430,0 - 439,2 - kõrjuvärvline heterogeenne(?) osa, millest hiilgrohelised - valkjasrohelised kihtused, mis võib olla sisaldavad mingil määral tuffogeenset materjali - kontrollida sedaa savi koosseni järgi.
Vahemik 439,2 - 453,6 põhiliselt kõrjuvärvline aleuriitsavide ja peliitaleuroliitide vaheldumine, kusjuures kihtline tekstuur praktiliselt väljaa kujunemata,

→

418.0 – 418.40		Liivakivi, kreemikas, hall, kõrgelt kallitatud ki-
0,40	0.30	hilisusega. Sorteerimata, ümarmutt pindadel tiraldas
		teri ϕ mm 3-4 mm (vt. Kp 13-30), kesk mitselt
		tsementeerunud. Koosneb kvartsist ja tisaldab
		kuni 5% päevakive. Esineb kaolinitse tsemendiga
		peti. (Päevakive niiki vähe)
418.40 – 420.30		Põhitalemoliit, valdavalt massiivne, mõni eri-
1.90	1.10	ülemises osas kohati lainjalt peenekihiline, millim-
		lades lainjavõitsavide alumiidiumkaaid erinevi.
		Sarnanist purenedes tunnudate kõige olemasolu
		mõl pindadel. Liigmud mitmelaadsed moodus-
		tisi (võimalik, et organismivaresed pinnadepi-
		naal) esineb ka massiivsis põhitalemolidis.
		Seega komplekt mõned kt-le iseloomulikud
		jooned, mis aga ebapiisavad lõpliknus otsuseks.
420.30 – 422.30		Šeamun hõlevalgest peenteralisest mürgatava kreem-
2.10	1.30	sellisandiga liivakivist. Terade ümardatus väga
		erinev. Esineb päevakive. Üldmult ümardatus hall
		Pärn vastu lainjavõitsa teras.
422.30 – 439.20		Aleuriitsavi, laostatelt väga tihkelaine, värvustelt ja
16.90	12.70	teasfumi elementidelt väga vahelduv.
		422.30 – 422.50 aleuriitsavi rohevashalle, massiivse
		ehitusega. 422.50 – 425.00 aleuriitsavi, kõrvuvariline:
		rohevas- või violetikashallis põhimassis punavas-vio-
		letid pinnad horisontaalkihilised, mis tõaegas on
		pidevad ja ennavad viimsele täiesti lamiharitse
		ilme (topograafia kp. 13-33). Intervalli alguses
		violettpruunid kihid katkendlikud, ennavad
		savile täkmilise ilme. (kp. 13-34). Kohati on
		kivim oosrstunud. Vaadeldava intervalli
		lõpuosas 0.1 meetrine kiht rohevashalli savi,
		milles violetsed aleuriitsavi. (kp. 13-34)
		See kihthalt kivimi on V. Kirsanovi arvates
		just vulkanogeense osamaterjaliga – kihid kuna
		0,5 cm kihi valgest maakoldest – tuffid (34,8)

Vox. proov B-13/9 Neem-ardveere Zeleno-Gorski 422.3-429.0

NB tutvg. V. Kirs.

Korrelatsioonid ida poolsemate läbilõigetega ei ole kahtlust, et intervall 422,3-457,0 m kuju-tab endast rudkinit, millel ühtlus mõningal määral esineb nen nähtud läbilõigetest. Hal-vem on aga geol. analoogidega, kus need täiesti hälli kõrvalised, kallalt savinad ja sisaldavad mitmeb tasemeb organismi-kõrvalised, mis küll peale N-jõesem p.a. nõgunist enam ei häiri- sest seal savinad halli-värvi kõrvalised tasemed kahelduvad tumepruunide kivimitega. Otsustades orgmaalkulbas jäigi sügavuseto 422,3-420,2 m esmo suhteliselt väikepeened liivakivi või jämedateralise aleuro-liidi või mitmetüüpe kivimi vahel – s.o. kolleni tsüklit mere kasaalsüst olemas. Kuid on üsi ebaõige nimetada intervalli 422,3-401,5 geoli kihistuks, tõenäoliselt kolleni tsükli kasaalsele osa, mis ta esineb halli värvi-lisena ja võimsus paneuses nagu oma-loo loogiliselt iseloomult on pisa kallalt kõhedane vt-le peaks olema pisa omaette nimetus. N. Kirsanovil see osa läbilõigust, otsustades kostuva pa. jäigi korodino kihistuseks - juhul kui standardse kihistuse stratotüüpis nel osamaguse ehi-tus, mõeldav sedov osa nimetada ka korodino kihistuks, mitgi selle se. loomuliseks ida poolsemates läbilõigetes täielikum.

V. Kirsanovi arvates on „punaleksipu" topograafiga savi algsed olmud orgaanikarikas, nüüd sellerees muutunud (vulk. aines halmirohtus !?)

kp. 13-37
alumiit savi
prolithall
429.60

kp. 13-36
alumiit savi
lamin. laadne
427.80
proov. proba 5-13/10
pehmet-alevjaam
красный
429-434

See paarivel saviosal koonerdub tavaliselt eristunud värvustega komplekse pole meie alal veel 9d-s nähtud. Nähtavasti pärineb selle ei kontrolli ei granulometrilise ega ka liitise diagenees-iseloomu. Kas tõesti vulkanogeensus vulk. aines?

Savik. 38-A
Violetne savi (vulkanog.)
433,0

kp. 13-38
alumiit savi
prolithaspunane
432.80

kp. 13-39
alumiit savi, kõva
433.50

Tolpoolest, savi siin helerohenaashall, vordlemisi sarnane kõrgemal esinevale tuhavaremes peetudele.

Savik. kp. 13-39-A
savi, helerohkline
435,0

kp. 13-40
lamin. alumiitsavi
438.0

Kõrn aimetu väljanägemisega — ainult varemed tõend.

kp. 13-41
tumehalline alumiit
439.50

V. Kirs. Nalidovi ↑ ↓ Vjazma

Tasemel 425.0–430.0 alumiitsavi, valdavalt rohmaashall, alumises osas pidevalt prolithalliku ilmega. Põhilises osas kihilisusta, massiivne, kuid mitmel tasemel esineb kuni 10 sm-ised täiesti lamin. alumiitsavi ilmega vahekihte, millel õige probleemaatilised ülal.

430.0–430.30 Savi punaspruun. Ülispool pidevalt prolithashalliku muutusi.

430.30–433.20 savi, valdavalt punaspruun, kõrge kollase alatooniga. Esineb üksikuid 5–10 sm-ised rohmaashalli savi vahekihte. Valdavalt massiivne, keskosas aga lamin. alumiidi meenutava punase kihilisuse ja topograafiaga värvitoonide ja tekstuurse järgi. Esineb üksikuid kruusateri.

433.20–439.20 Savi, valdavalt rohmaashall, ülemises osas punaspruunide vahekihtide (0.1 m) ja laikudena. Meenutab mõnevõrra lamin. alumiidi (K. m.). Tasemeti savi ka prolithall, vahepeal kõrge kihilisusega. Alumises osas esineb mitu 5–10 sm-st täiesti lamin. alumiitsavi-ilmelist kivimit häsli väljakujunemata kiltidega (13–40 kp.).

Lamin. alumiidi ilmelise vahekihtide esinemine selles kõrgemates tekstuurides seob teda kt-ga rohmaa- või muu sarnasusega.

439.20–447.70 / 8.50 / 9.70 Alumiit, ülemises osas peeneteraline liivakivi, valdavalt hall, horisontaalkihiline, sisaldab peale kvartsi ka päevakivi ja muskoviiti (kuni 5%). Alumiidile osale iseloomulikud rohked horisontaalsed savikihtmed, mis annavad alumiidile peene lamin. horisontaalkihilisuse. Esinevad hallid kuni 2 mm-sed munakoodistikud, ϕ 0.5 mm.

— toeline redaktor 19.VI 73 —

447.70–448.20 / 0.50 Alumiitsavi, milles vahelduvad rohmaashallid ja prolittpunased erinevad. Analoogiline intervallile 433.20–439.20 m. Läheneb siiski pidevalumiidile, mistõttu ülemine piir on veidi tinglik.

kp. 13–42
peltitalenoolit
rohenashall
449.70

geok. proov B-13/11
neiut-albrogiit
zeleno-seryi
447–450.5

Võib olla ka peitidalenoolit.
Üldse selle lk. kivimid
võivad vahelt erineda ka nii et gdg
ohtsi vahest nii pidevalt ei.
Erinevuseks massiivsus;
tasapindsete vilgupindade
puudumine; vilk siiv
suurusell ka väike (<1 mm
kivimis hajutatult, mille
murdpinnad tasapindseid pindasid
andu

kp. 13–43
aleuriitsavi
punakaspruun
451.60

geok. proov B-13/12
albrogiitne
rmina
krasnaya
450.5–452

kp. 13–44
värvikohilise struktuu
aleuriitsavi
453.65

448.20–450.0 / 1.80 / 1.70 — Peititalenoolit massiivne, rohekashall, salgempu-
lose vihilisusega. Iraldis pindadega diagonaal-
tult võib tähendada nõrki tsoonid kihilisuse
algeid. Nimab ebatasase murdepinnaga ja tsaldab
pöly hajutatud vilku. Lasiknõ tasanditel
värvunud rohkashalliks. Esineb ka ümarikud
alenoliidi pesasid, nõlsid, mis tõttu meenutab
gdg kivimit.
Ülemineb lamamisse värvuselt teravalt, kivimi-
liselt nõrgvam.

450.0–453.0 / 3.0 / 1.80 — Aleuriitsavi punakaspruun, massiivne, ühtlase
rohmashalliku ja meenaleuriitsemate vahekih-
tidega 3–5 mm. Intervalli alumises 0.70 m-s
vahelduvad rohkashall ja laigutiline rohkashall ja
punakaspruun värvus. Võimalus voolitekstuu-
ra tõenäoliga. Esineb vilgurikkaid tasa-
misi, pesi, mis kiom murdub ebatasaste
pindadena. Esineb ka ümarikud pürniidi-
agregaate.
Ülemineb lamamisse sujuvalt.

453.0–453.60 / 0,60 / 0.50 — Aleuriitsavi ülemises osas ülemineku tõttu peitidalenoolitiks, roh-
kashall, massiivne või nõrgalt väljendunud
horisontaalkihilisusega. Iraldab vähesadasid
vilgukilpe (muskoviit, biotiit) ja alumises
osas ka suuri kvartsi teri 1–2 mm.
Ülemineb lamamisse sujuvalt.
Intervall iseloomustab pürniidikaitse me-
netlusest moodustisi kõrgpindadel.
Võimaslik ebatasased piirid.

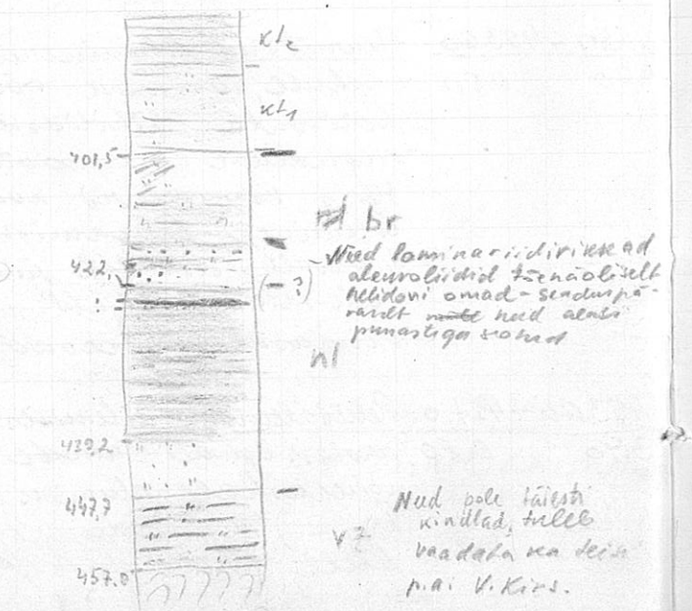
453.60–457.0 / 3.40 / 0.80 — Peititalenoolit ülemises osas ülemineku tõttu aleuriit-
savi. Kohati nende tihe vahelduminе kivim
rohenashall, alumises osas (nõrge horisontaal-
ses –) määramine kollakas-mustjas-
hall (suunda raskelt?). Kogu intervallile

kp. 13-45
alumiit savi + alumoliit (lamin)
454.0

kp. 13-46
peitsalumoliit lõivam w sabe-kihtidega
456.90

Peenrütmika —
see näitlavasti ajastule omane!

Jõepoolest – V. Kirsanov leidis selle olevat tüüpilise redkini – tsenäolisest erinadust kõigi kolme vahekuga.

omane rohkesus, mis avaldub korrelatiivsete vahelduvuses. Tasemel 454.0 m mõõdetud kivim laminaarsest savi, on aga alumiidirikkam ja nõudeta, mis „topograafiaga".
Allpool kivim sisaldab 2-3 mm paksusi helehalli aleuroliidi läätsejaid kihte, milles kaolinite tsement. Kihipindadel kohati nõrgaalumit. brotsits. Intervalli alumine piir langeb kokku punakaskihtvalli lõpuga, mistõttu kontakt kristallilisikumiga pole jälgitav.

>457.0 Tuffiidolit, porsumud, kloritdolomud, mõgamaatilised fasumetega.

Mõned mõõtmised E.P.-lt.

Laminaarsest allapoole jääva osa stratigraafiline kuulumine on vaieldav. Punakad sarnased jõesed varumäärtusd geoloogiga. Laminaariidilaadsete tekstuuride esinemine praktiliselt kogu punakaspõe ulatuses jätab vabaks võimaluse, et st-st fatsiselt varieeruvad setted võivad siin tasase punduda. Ja et alumiidi kirjeldamisel komplekssi võib vaadelda st transgressiivse alul tekkinud.

Kaevalt.

geol-ga vaidlustud punasidamine osa kontrollivale Sedunski kompleksi kihtide kirjeldusega. Ogarevsovalt küsida geol vaidlemise kriteeriumid Soiva äärsete punaaumudes. (Vt ka lk. 13-s, mis sõnastud 1968a)

Emmult

Pt₂ – Cm pin autud punanguse varuvi määravad ja ei pata täit kindlat tunnet. Iseloomustatud Voronka kihid, mis tõlgendub on kogu laminariidikihte iseloomustavad, ei viita täie kindlusega ka-e loetud tüüpiliste pinnasiväärtuste kompleksist, ehkki võimalik tõlgendus ka võimalikuse on pidev. Voronka kihistu ja ulatuslik territoriaalne levik on kahtlemata. Teha proovide litoloogia ja võimaluse korral ekspertiisid.

Cm₂₋₃: määrata fauna ja selgitada, kas oholiidiosaad (?) kihid kuuluvad Cm₂₋₃.

1972

V. Kirsanoviga vesteldes selgus, et tema vd alaathixuti vahjaeraldamisens pole puhtsinimilisi kriteeriume – siin aitab väimes korrektne karotaaži ~~arg~~ olemasolu. Tuhagennet kihid (neid ta näitas kahuldavatena mullegi ! + proovisid) erinevad ka vjazma kihtidest, mis on mõne aladi. Tsumaladel vjazma punakas, merg, sarnane, sügavamates rohelisem. Esimesel juhul sagi katkestus ja isegi murenemiskoorik, vajumisaladel olemine pidev.

Borodino kihid mõlemas alamrolitsidi ja sami vahelduvuse, sisaldab nat vd-st olemine kuloe kompleksi avaritarbe – selga osalt litostratigraafiline kriteerium

Esitas oma teooria vulk. materjali mõjust punanõle värvile – Fe, Mn, Fe:t maagid isegi (kalkugas, seal ka graanulid!)

Orgaanikat mõjutavat ~~tegi~~ toitelementidi järgi — orgaanika kiirde olemasolu vulkanogeensete kummutega vähtsidest kõrgemal olla kogu M. sünnaliivale iseloomulik sadumpora väga innustab sellest — kaalukama argumendina tundub mulle vaid puna-roheliste kõrjude savi'de vahelduvuse kohta p.o., mida ei näi kontrollivat granulomeetria ega ka diagenesiprotsess. Sellest kõrgemal-lasuvates kõrjulähuilistes savides leidsime kohevalge 0,5 cm tuffiribakihi, milles vis 2 tegi silmaganähtav püroklastika. Kõik aleuroliit, mis sellele kaasnes, näib sisaldavat rohkesti montmorilloniidirikka savi laastu (proovid 34-A ja 34-B). Sellest allapoole jäävas punakaspruunis savi sisaldab samalaadseid rohekaid kihte (39-A), milles veel olekuda montm.-liaindit, aga samuti ka lillakaspruunes kihte, mis olid samuti tüüpilised püroklastikasisaldajad (38-A). Ka jatkuvalt allamäel pisme enimen rohekashall, kergelt punduv materjal meenutavat tuffiriki (33-A).

Uurida hoolikalt seda proovide seeriat.

N. Claner-i poolt 1977. a. rooted proovi'st (savi'd)

77 NC-	74	133,95	84	253,3	94	311,5
	75	136,1	85	255,7	95	314,5
	76	137,5	86	261,8	96	317,9
	77	139,4	87	263,8	97	319,0
	78	140,7	88	266,9	98	321,0
	79	150,8	89	270,8	99	370,2
	80	151,8	90	302,3	100	375,6
	81	160,0	91	303,8	101	426,2
	82	239,0	92	308,4	102	428,0
	83	244,2	93	309,5	103	431,7
			104	432,2	105	432,8	106	438,2

Soseduo p.a. № 1 (Соседко)

Asub: Leningradi obl., Krasnõje-Struqi lähedusest

Puuritud: seoses Misina gora struktuuri detailuurimisega 1968-1969.a. (A.V. Шмаенок u gp.)
Asub normaalvalgja piires

Dokumenteeritud: ~~Kirjutatud maha enalgse väli-dokumentatsiooni A. Smajonoki valgpärimusest~~
Kõrn saadetud ja allpärgnev dokumenteeritud 18. augustil 1970. Kasutatud algdokumentatsiooni partiia päevikust (Шмаенок u Ponomarev)

Puurangu sügavus: 726,10 m
Suudme abs. kõrgus 144 m

Arh.

706,0 - 712,0 (6,0 / 0,7) Alumises osas gneisso-graniit, hall või poosa, peene kuni keskterine, tugevasti porsunud (kaltsiitstunud, kloritiststunud). Kohati varga silgurikas (biotiit)
Ülaosas kõrn 5 cm kõrgidune tumehallist või rohekashallist gneisso-graniidist kivisidega, mis tugevasti porsunud (muneneniskoorik)

gd

706,00 - 700,20 (5,80 / 2,10) Kadu pum. öli osa arvel (2,00 - 0,15) Halvastisorteeritud (mikt.) aleuroliidi ja peliitaleuroliidi vahelduvine milles tasemeti esineb 0,5-1,0 cm paksuseid gravuliitseid mikt. vahekihte, kivim voolvarvuline valdav rohekashall, milles

gd. värve järgnes
Kh₂ muneneniskoorik
Kh₃+Kh₄ olemasolu?

Tüüpiline gd kivim !

Kp. + lõik. № 1
Pelitaleurolüit
punakasprunn
(proov võetud punakasprunnist eriimast)
706,00 – 700,20

Kp. + lõik № 2
Pelitaleurolüit +
aleurolüit, valdavalt hall (võetud hallist eriimist)
699,10 – 693,00

Kihtilisus analoogiline
sama p.a. kt-s varieeruvate
kaevmetega

aga 0,1–0,2 m intervallidena intensiivselt punakasprunni kivim. Viimane enamasti savikam. Erineb aga ka vahevalt lainelt graveliitsed pinnad enamasti roheksad.; tüüpiline valge roostetekke tõttu. Värvierinevate vaheldumine intervallis ebakorrapärasti lainelt vöndilitena. Selge kujuline kihtilisus kivimis puudub. Väljaimult meenutab kivim nii gd_3 (kelle aga nii vähelevile!), aga ka gd_2 vundamendi palsek osa Eestis.

Intervalli graveliitsetes vahekihtides, aga ka kogu kivimis hajutatult erineb palju enam kui 5 mm läbimõõduga teri, millest enamus poolvoolitatud kvarts, alumises osas ka palju roosakat päevakivi (analoogiliselt lasnaes gneisis!). Kogu intervallis ka rohkesti vilkur – nii muskoviidi kui ka tumedat biotiiti (rohelist), mis aga siin tasapinnalisi vilgupindasid ei moodusta.

Intervalli alumises osas sorteeritus paranel, viimased 0,20 m eriindatud ühtlane ja enamasti punakasprunnii aleuriitsavi ga.

700,20 – 699,10 Kõrnita
1,10 0,00

699,10 – 693,00 Rohekashalli pelitaleurolüüdi, punakasprunni pelitaleurolüüdi – aleuriitsavi ning helehalli (rohkelt roostetekke, kollakaspruunikat) aleurolüüdi vaheldumine. Vaheldumine ebaregulaarne kontaktidel ja värvilaikudena, nagu domineerivad intervallis, ainult joonetaolise aleurolüüdi 10–20 cm vahekihid, selgemalt eristuvad intervalli ülemisele osale. Aleurolüüt, rohkelt penetratiivse liivakivi sisu salgja kallakusega, mille pohjustab rohelise biotiidi koondumine tasapindselt pindadele, mis nõrgalt kallutatud. Ühtlasi seega selgemini
6,10 2,00

kihilisus. (Kuna samarlmelist värvi ei leidu ka korgemal (kt_1 -!), siis piir kt_1 - gd vahel siiski võrdlemisi tinglik, vaatamata näilisele teravusele. -E.P.)

Jõneliste aleuroliit sisaldab ~10 % põlevainet, graneliitsed vahekihid-pesad puuduvad, ainid hajutatud terri ϕ 3-5 mm leidub kõikjal, mist enamus kv, ainid leidub ka põevakivi. Intervalli ülemise osa suunas väheneb ka puna-karpruunide vahekihtide osalõhtsus - intervallis tervikuna hakkab valdama rohekashall varus-nuigi intervalli ülemisel piiril esinane 10 cm punakaspruuni aleuriitsavi kiht.

kt_1

693,00 - 689,20 / 3,80 1,00 — Graveliitne mikhiit, kohati graveliit värvus rohekashall (savikamatis osades all ja ülal), hilihall keskmises osas (kaoliniidinas tsement jäänudat terade vahel.). Liivafraktsioon peaegu puudub! Purdmaterjalis valdab valt kvarts, ainid kohati kivimis palju roosavarhalli päevakivi, mis lubab arvata, et vihtide settimisajal elavnes mineti vundamendi kulutus (pk + kaoliniit!) Terad keskmiselt ümardunud.

Intervalli alumine osa ja ülemine osa näivad olevat ülemineksulised: erumafraktsioon kasb, ilmuvad savikad laigjad kivimi lõhkeb vle tüüpilisell kt_1 meenutavaus.

689,20 - 682,90 / 6,30 5,00 — Aleuroliidi, peliitaleuroliidi ja aleuriit-savi vahelduming.

Intervalli alumine 1 m on enamlaiad rohekashalli suhteliselt massiivse peliitaleuro-liidiga, milles sagedased tumeda biotiidiga kaetud pinnad ja hajutatult või laiskja-te pesadena esinevad kruusaterad peamiselt kvartsist ja päevakividest. Vaid väi-

Selge vms tõmmel, millegi piirid ebaselgad!

↑ gd
↓ kt

Kp. + liitol № 3
graveliitne
mikhiit
689,20 - 693,0

Kp. + liitol № 4
Peliitaleuroliit
(aleurol. savikirme-liga) 688,30 - 689,20

Tumpiline kt 1 ilme!

Kp + litol. № 5
~~Alle~~ Peli-/aleuroliidi
-aleuriitsavi, peene-
kihiline vaheldumine
683,0 – 685,0

Kerajad uusmoodustised! ja, tehtud vg. vt. 1978.a.
ilmselt sideriit! aruandes!

Proov 6-A, 684.0m

Kp + litol. № 6
Aleuriitsavi
675,7 – 680,3

6
7
8
9
10

suitel tasemetel kivimiks helevalge aleuroliit
vaheldub laainjate rohekashallide savikivimeetega.
Intervalli ülemises osas kivim peamiselt
kihistatud aleurolliidina, milles ilmnevad juen
laminaarsidemeline kihilisus. Viimane avaldub rohkete vilgupindade olemasolus,
mis on lainjad, omavahel liituvad, ja tooto-
pilt pinnavad – rahutu-ilmelise veerkonna
tekkimus. Koosti vilgupindadega eraldavad
ka ühtmed savimeetorpalest pinnad, mille
osakaal intervalli ülemisis kihtide suunas
kasvab (ka paksus suureneb) ning nii toimub
välja vilgupinnad: niiviisi toimub intervalli
sujuv ülemineek kompleksiisse laminaarsavi-
desse. Viimastest eraldab neid siiski massiivse
aleuriitsavi- peli/aleuroliidi ilmnemine, rahutu-ilmeline kihilisus, vilgupindade ilmnemine ning
väiksemõõtmeliste aleuroliitkoos. Ülemises
piirkas on nii tooted viimane massiivse
peli/aleuroliidi nõkk kas. 682,85 – 682,90.
Siit ülespoole ~~aleuroliidi~~ kivim juba kompleksse
laminaarsavina.
Intervalli ülemises osas vähenek ka
kruusaterade ilmnemine.
Intervalli ülemises osas esineb real erikihi-
dadel hõõrkasprumme kerajaid moodustisi ø
0,5 – 1,0 mm (mis meenutavad Talsi p.a. nõhtu-d
piirides kummaga sarnaseid ilmeviide)

Kt 2

682,90 – ~~68~~ 613,40
69,50 51,50

Tumpiline laminaariitsavi: Savi, aleuriidi-
kas, rohekashall, peenekihiline. Aleuroliidi
vahekihte praegu ei sisalda (kogu intervalli
osas vaid 3 aleuroliidivahekihti paksusega
1–2 cm!). Sel määrab ka savi mõningaga
omapära, eelnõige suurte sideriidiläätse

Kp. № 7A
Sideriidistunud aleuroliidi
vikt savi vaheldustega
667,0

Sideriit väga peen!
(siber kohas sideriidistunud
aleuroliidikihil, milles palju
savivaheldusi - suga varutab
vihikatteid. Intensiivne side-
riidistumine aga just aleuro-
liidivaates savis - olulise
osa. milles)

Tekstuurid!
Kas korge sugavuselisem
lamin. selteraja osa?

Zitol. № 7
Aleuriitsavi
662,0 - 666,0

Zitol. № 8
Aleuriitsavi, sideriidi
654,5 - 656,5

Kp. № 9
Aleuriitsavi, selge-
konkretsioniline kile-
vetikajäljedega
649,0

Zitol + Kp. № 10
Aleuriitsavi, kohati
kiledevikas
644,0 - 646,0

(tuul, jää?)

Elujäljed!

Zitol. № 11
Aleuriitsavi
635,0 - 638,0

Zitol. + Kp. № 12
Aleuriitsavi
622,0 - 624,0

Zitol. № 13
aleuriitsavi
614,0 - 616,0

sede purdumise intervallis. Selle asemel on sideriidistunud kohati väga aleuriitsest materjalist, milles kivine tervikuna on kollakaslangulise, ebatasasilt-neerjate kihipindadega. Ka enneb nimetud tasemel sideriidivaid seraja'id uurmoodustisi, mille $\phi < 1{,}0$ mm. Need hõlmavad intervalli alumisele osale (sama ka Korotno p.a.!). Üldse sideriidistumine iseloomustab intervalli alumisele poolele.

Tekstuurses mõttes eristub intervallis vaid alumine 5 m, mille piires peen laminaarilekihilisus rahuloluline: enneb palju vealuse lobiseemise turbiitidevaid tekstuure, sageli ka kohalikke kulutuspindasid ja mikropõimet. Ülespoole need vormid kaovad ja lamenevad ning ka kallamised vähenevad - ilmselt sedimentatsioon rahulikumas oles. Laminaariitsavi mikrorütmid pmrangus on enamasti 0,3 - 0,8 mm paksud, need rütmilisus tervikuna mitte eriti välja peetud.

Aeg-ajalt võib savides leida ka suuri kvartsiteri ϕ - 5 mm. Neude esinemine savis ilmselt mitte seletatav hüdrodünaamilise põhjustega.

Org. elu jäljedest laminaariitsavis rohkesti tumedaid kilesid, enamasti nad korrapäratute kaskelsna ja väikeelmoodulised. Enneb aga ka ühtlaseid 2-3 mm laiuseid paralleelsete äärtega piklikke põimdikääke meenutavaid kilesid, mis ilmselt on säilitanud oma primaarse vormi (Kas need said säilida üles sugavas rahulikus vees?? - E.P.)
Peale kilede leidub ka üks ca 2 mm ϕ aleuriidse materjaliga täitunud „käik", mis võib olla roomamisjälg. (Suga ka mõned mudasõõrid)

Intervalli ülemine piir tinglik - paindud sed. varvimudluse järgi.

Porsumiskoorik

Kp. + liitol. 14
Aleuriitsavi
vollax-hallikirjus
(interv.)

Kp. + liitol. N° 15
608,60 – 610,0
Aleuroliitsavi, tumehall.

Proovid

Liitol. + Kp. 16-C
Aleuriitsavi, ooskerkollane
rohekashallilaiguline
608,0 – 608,40

Liitol. + Kp. 16-B
Aleuriitsavi, ühtlaselt
ooskerkollane
607,3 – 607,8

Liitol. + Kp. 16-A
Aleuriitsavi lillalaiguline,
pruunistunud kiledega
607,1 – 607,2

Kt$_3$:
Seega Kt$_3$ esineb siin 0,3 m kogu intervalli kohta, mille kaalu arvestatud ühtlaselt sellise intervalli. See võiks võib olla ka lõhe lasaal.

607,10

Kp + liitol. 17
607,10 – 603,40
Aleuroliit

613,40 – 613,20 / 0,20 0,20
Laminaarsitsavi, nõrgalt porsunud: aleuriitsed kihid savis kollakas-roostepruunikas värvunud. Savi rohekashall. (Nähtavasti murenemiskoorikus „jäur"!)

613,30 – 608,40 / 4,80 3,60
Laminaarsitsavi, kõrgpiirid, analoogiline interv. 682,90 – 613,40

608,40 – 607,10 / 1,30 1,30
Laminaarsitsavi, porsunud, valdavalt ooskerkollane, intervalli ülemises osas ka kohati violetikalaiguline, mööda tarnud ka veel rohekashalle värvi, ülemisel piiril peale violetpruune ka pruunid pinnad, näiliselt nagu kiledel moondeprodukti. Sekundaarse värvuse tõttu on sel tekstuurid maskeeritud, nõnda pole imestada, et intervall loetud algdokumentatsioonis lasuniveeks.
Intervalli ülemise osa põõratud kärmas suhtelisel suures karniskaoga osas, mistõttu raske piiri kirjeldada.

Kt$_3$ (?)

607,10 – 603,40 / 3,70 0,30
Aleuroliit, valkjashall, rohekaga toonis, massiivne, ilma kihilisuseta. Sisaldab rikkalikult viiku, nii hästi kui ka munakoviitki (valdab), milles lebaxerid ehk kivinii pohikrasmuresest suurenud, ei koondu aga kusagil tasapindselt vilgupindadeks, vaid esinevad hajutatult kivinis, andes kivimile massiivse ilme. Intervalli alumises osas kivimi sarnasus, kohati meenutab labjat helerohekashalli kaolinist savi. Violetsust ega punaxat toonis kivimi ei sisalda, ehkki kivimi küllaltki „sirgela-lõhelise"

Platysolenites (Kp+f) + lisbl. 18

Platysolenites ? 600,50 - 601,10

Sabellidites Aleuriitsavi + pliit-

Põrudiga fosfoorsed tsoud aleuroliit

See ongi Sabelliditus (vt. Korotno p.a. mat!)

[Intervalli alumine piir vastu intrerenniskoo-rikut segamini, ülemine kõrniora koomiline; mistõttu kt_2-ks see intervall locked nüüd kuu-liniult i eldusid, et kaoo arvele langeb eiaum kiuplane kt_2 - kt_1 kivim! - E.P.]

603,40 - 601,10 (2,30 / 0,00) kõrn. purdub.

Cm_1 ln_1

601,10 - 599,00 (2,10 / 2,10) Aleuriitdika savi ja pliitaleuroliidi vaheldumine enamasti sujuvate ülemineskuliga omavahel. Kohati jämeteriseim aleuriitne materjal koondub lainjate kihtidena kihtipindadele, mistõttu kivim kohati jätab kt_1 või segase kraanitumi" mulje. Kivim rohekastall ln-le iseloomulikus varvuiga. Intervalli alumine osa tervemalt monolihtidena, savi aleuriitsete kihtide vahel massiivne, mennelal Sab.-kihte. Rikkalikult vilkse, mi musk. kui liohiki, mis annavad ka õrnalt lainjaid kihtipindasid. Kaolinitult-savis-pliitaleuroliidis esineb ka ümarsemaid kvartsiteri ø 5 mm, ja mestis veerisaid (fosf.?, probl. fragment?), ø 1-2 mm.

Tasemel 601,00 leitud Platysolenites fragmente, õrnade kajajäänustega. Sab. ei leitud ka hoolikal ebimisel. Tasemel 600,70 leitud vaid mustad pikliseud moodustised, mis on Sab. sarnased, kahtlemata org. päritoluga, kuid ilma rõsnestrukta.

Kogu intervalli ulatuses esineb ümarsemaid väikseid, enamasti korrapäratu kujuga pöriidikaine, mis on tõenäoliselt lu alumisele osale.

Intervalli ülemine osa esindatud tu-

Kp + liitkl. 19
597,0 - 598,0
Aleurolit

Karb. 19-A
Aleurolit karb. bentonidiga
598,80 - 599,00

Kp + liitkl 20
592,0 - 595,0
Aleurolit, peliidikas

Karb. bentonidatsioon

Avastatud 601,0 - rv
581,0 - en.

NB! Separatsi pandud piir leppeliselt tasemele 590.0 en / rv

Sama nüüga segamini segatud liivakividega.

599,00 - 585,00 / 14,00 3,00 Jämeteraline aleuroliidi, peliidiga aleuroliidi ja peelitaleuroliidi vahelduvus. Tervikuna ridade iseloomust ettekujutust ei saa, kuna käsnu vähe. Intervalli alumises osas enne tasemeni 590,00 on valdavalt kirjavärviline (valge + roheka tooniga + kahvatukollakas) aleuroliit, milles laigutab vahelduvad peliidi ja savid kihid ja tasemed. See kivim vastab „sõrgala ilmelisele", mis tähendab intervalli aldes mikrokihtlise en-le (Nõmmavaate kohalik iseärasus - vendi setete arvel). Kivimis endiselt mineraalimull viiku, milles valdab muskoviit (vt. käsipala).

Kirjeldatud kivimiga vaheldub liigirohkelt jämeteraline aleuroliit, mis meenutab gd kivimit, kuna sisaldab rohkesti paevanine (rooseid, rohelisi). Jämeteralise aleuroliidi vahekihid 10-20 cm, rohkelt tsementeerunud poorikonglomeraatilise karb. tsemendiga. Poorikoht. ø 2-3 mm.

Intervalli alumine 10 cm enimdatud kihtjakivi meenutava karb. tsemendiga tugevasti tsementeerinud kivimit, milles algstruktuurist nähtavad vaid üksikud kruminatorad.

Ka teistel tasemetel esineb kivimis graveli-terad pindasid, milles kruminatorad kvartsist ø 2-5 mm.

Intervalli alumises osas ka helehalli rohekashalli savi pindasid, mis näitab ilmselt alumisemat lamavasse intervalli.

Intervalli ülemine 5,0 m käsnuta, enneb vaid 0,10 paksuse graveliidi-kihi tõttu, mis kõrgpoorse en baasal: karb. tsemendiga sorteerimata graveliit. Pandud ühtnes glaukoniit. Mida mujalas alglasemad käsnu - pole teada!

№ 21

Kp. + liitsl. 580,40 – 581,00

Aleuriitsavi

See ongi Sahkvere I – st. Koroino p.o. mat.

Igasugused ühtlaged intervallis puudu-vad: ka põrandi- ja aleuroliidixargud.

Ln_2 ≑

585,00 – 580,70 Aleuriitsavi ühtlaste pelitaleuroliidi vahekihtidega (5–10 sm), milles orienteerunekud sujuvad. Ülespoole kasvab savimatrjali osatähtsus, aleuroliitse materjal ühtlaselt kitkedena muutub kivim nõrgkihiliseks Ln_2 Ida-Eesti (mahu nihkliku). ~~Aleuroliidixargude vaheline põrgi paindud ka intervalli ülemine piir, mis suhtes ülemineku~~

Pelitaleuroliit erineb aleuriitsavist valevumorgalavalt, on sarnaselt massiivne ja rohekashall värvitoonga.

Nii aleuriitsavi kui ka pelitaleuroliit lagunevad kõrgel tasapinnalisel nihkudes ning on kohati tumehall tooniga, mõnudes nihte, millest tavaliselt erineb sabell. Vaatamata hoolikale otsimisele ei leitud ega Sab. intervallis leida ei õnnestunud. Leitii vaid probl. mustorganogeenne moodustis (vt ka kp. № 18). Sarnanust Sab. – nihtidega suurendab tumeda värvi ja peist koosneva nihipinnale esinemine intervalli alumises osas.

Esinevad põrandixargud, mis värvuvad laiuses 1–1,5 mm, enamasti veelgi värvunud ja ringerdavad. Esineb ka ühtlaseid aleuroliidiga täitunud käike Ø 1–2 mm. Kargutäidetes aga glaukoniiti ei näinud.

Intervalli ülemine piir tõmbub – paindud pelitaleuroliidi nihkide vahemikus põrgi.

580,70 – 523,45

57,25 ~~5~~ 32,80

Aleuriitsavi rohekashall, vaid ühtlased tasemelt lillakaspunavad värvivööndid 2–5 sm nihkidena (5% intervallist). Nende alumisim tasemel 575,0 – 575,1 m.

Kp. + lõtol. № 22
Aleuriitsavi,
roheksahall
572,0 – 575,0

Platys.?

Kp. + lõtol. № 23
Aleuriitsavi
roheksahall
560,0 – 563,0

Platys.?
Platys.
Sahtlilõtsu

Kp. + lõtol. ~~579~~ 24
Savi aleuriidikas
kirjav.
549,0 – 551,0

Platys.?
Platys.
Ballilõtsu

Ülstikäigude
seadusparam !

Kp. + lõtol. 25
Aleuriitsavi,
roheksahall
539,0 – 542,0

Platys.?
Platys.

Karb. - sider. 25-A
Sideriitne lääts
savis 540,00

Savi kogu intervallis tüüpiline Lu_2 kivim: violetikat värvitooni erineb nähe, kõõpad erineval aleuriitse materjaliga kihid ja läätsjad pesad, mida mööda kivim lagunes lamellideks. Aleuriidiosakeste materjalis palju kilda (kvarts, musk.), samuti palju glaukoniiti. Kihid erineval ka kirjuvärvilises kivimis. Vähem on aleuroliitse materjaliga täitunud käike, selge piiriline ümbrus hävinud, ebamäärasemaks rohkesti.

Kogu intervallis erineb Platysolenites fragments. Eriti rohkesti neid kirjuvärvilistes kihtides ümbruses. Aleuriitsim neist leitud tasemel 578,0. Kogu intervalli ulatuses erineb rohkesti püriitdikäike, kuid need on enamikult Platycol. suunatud või isegi väiksemad ja loonlevad. Selgemakujulised laiemad (3-5 mm) püriitdikäigud ilmnevad ühesuguna ülemises intervalli alemises osas, umbes tasemel ~ 540,0 m

[Seega erineval siin vaid väikesed püriitdikäigud, mis antud puurauga puhul omavad justkui strahlipiirselina laiendusega ellipsi „juhtvormiks" Lu_2-le!]

Ühenditel tasemetel erineb ka sirgudrilisi püriitdikäike ϕ 2-3 mm, kõrgusega 10-20 cm. Praktiliselt kogu intervalli ulatuses leitud ka ühekesi Hyolithes vaolaadi, (vaata proov erica P.)

Intervalli osa 549,0 – 551,0 erineb mõnevõrra ulejäänust, kuna siin puuduvad aleuriidikihid ning intervall ehitatud puhta saviga (kp. 24). Ka on siin suhteliselt rohkem kihelkatoonilisi vahekihte.

Int. ~ 540,0 erineb savis tugevasti tsementeerunud aleuroliitseid materjali (?) läätsjas pesa-vahekihte, mis kihipinnal annab rulloonilise rollomorfse mõjumise. Ühtlasi mõjub sideriitse konkretsiooni laolisi. Kuuride

Kp. + trtol. 26
Aleuriitsavi
524,0 – 526,0

Platys.
Platys.
Platys.
Sahkli.

Intervallist kadunud tuumakuseid ülemine osa ~7 m, mis võib olla on hoopis lasnum või poremud ka!

Kp. + trtol. 27
Savi, aleuriitdikas
521,0 – 523,0

Platys.?
Platys.
Püriitmineraalid

Uusikäigude seadmispäev!

Intervalli ülemine piir nullalt. Algi, – andmed aleuroliitkivimite kaduumise järele.

Lm 3

5
523,45 : 513,50
9,95 2,00

Savi, aleuriitdikas, kirjumaarmine. Kirjumärvilisus tuleneb rohekashallis ja kahvatumustelise värvitoonis peenlaminaarsest vahelduvusest, mistõttu selgub erakteraspunaseid võõrkehi läbivaatuses ei täheldata. Püriitdikasiinide tumbruses hallikas omaoleg. (seega hallisähinidine värvus!). Vaid intervalli sõrlumud kirjuvad ülemises ~521 osas ca 1-2 cm paksuse punakaspruuni savi vahetükkidega.

Intervalli alaluses esineb Platysolenites vaevaid Hyaloithus'eid. Püriitdikasiinid on valdavalt peened, mõned ilmnevad ka üksikud Platys. suuremad. (laius 3-4 mm). Tüüpiliste kestka mõõtmetega (Lm 3) lasu uusikäigupaelus puuduvad ei enne. Nõlvaastel on olnud tundmatu paksusega ja ulatusa (~20-30 m) kuhjatand.

Porsunuvajälgi siinsamas ei täheldatud. Ehkki viimase puudumist normaalkivimis selgitada ka tahtva kõrvuga, on kontaktiarvestades siiski tõenäolisem, et osa loomi kuhjatand grot.

Lm 2-3 ??

513,50 – 495,50
18,00 0,00

Kõrni pole. Algselt oli 0,10, mille kohta originaalkirjelduses: песок тонко- до мелкозернистый, кварцевый, железисто-слюдистый, глинистый

495,50 – 491,50
4,00 0,00

Kõrni pole – pole vägi intervallilõpikuid, nähtavasti sõgedus

Suga andmeid pole vahemikust 513,50 – 489,20 = 24,30 m !

Kp. + lõik. pr. 28
Pelitaleevrolidit
486,8 – 489,2

Kp. + lõik. 29
Aleurolidit
7. (interv.)

? (O₂ pr ? Cm₃ pet. ?)

491,50 – 486,80 / 4,70 2,40 — Kärn säilunud ülemises osas (486,80 – 489,20). Intervalli alumine osa slammina.

Pelitaleevrolidi ja aleurolidi vahelduvus (80:20%). Pelitaleevrolidi tüüp moodustavad rohkesti kärnust, aleurolidi nende vahel 1-2 cm kihtidena. Pelitaleevrolidi (varieeruvalt helehall, norgalt rohekashall, meenutab mõnevõrra merglit (algdok. määramisraamat nõrgemaks). Massiivne, allosas ilma selgejoonilise kihtilisuseta, karpliku murdega. ~~Sisaldab rohkesti pöriitki.~~ Intervalli ülemises osas peenkihtlahud valgete aleuriidipindade poolt (mõne cm ulatuses).

Kogu intervall sisaldab rohkesti pöriiti, mis moodustab sumbust kristallidest (ø 1-2 mm) koosnevaid konkretsioonilisi sõgalaadseid agregaate, mis kohati omavahel liitudes moodustavad terveid süsteeme piki kihipindasid. Eluterjurme jäljed puuduvad.

Aleurolidi, ühetaoline, suhkrunvalge, peenkihtlased, ühtejuures kihtilisus markeeritud peentest pöriitkristallidest koosnevate. Hästisäilunud tõuke praegu ei ole

486,80 – 486,20 / 0,60 0,50 — Aleurolidi, ühetaoline (vaevalla ca liivakivi peeneteraline), suhkrunvalge, massiivne ilma selge kihtilisuseta. Koosneb kvartsiteradest, mis on s. hästi omarduvad ja hästi sorteeritud. Üksikud poorsakivi terad. Sisaldab ka üksikuid luuseta lx. detriidiliivi (kontrollida, määratud esialgselt luubiga!). Rikkalikult pöriiti, mis esineb nii lapsiteradena

Piirride levire neis kihtides
Ospe all - kõrgpal -
kas mitke epiq. nahlus ??

Kp. + liiv. $ 30
Aleuroliit
484,60 - 485,20

kivimi pohimass's (terade suurespärgus!)
või puurkaitsis-keraplate konkretsioonidena
ϕ 2-4 mm.
Intervalli piirid lasuvi ja lamavi
selged, kuigi geo. mõttes üleminevad
- pärnetorsena mahajäi vahekihi.

486,20 - 485,60 (0,60 0,50) Peliidika-aleurolidi ja peli-aleuroliidi vahelduvine 2-5 cm kihtidena, mille vahelised kontaktid suhteliselt ebatasased (50:50)%. Kivimid analoogsed eespool-kirjeldatud kahele intervallile. Peli-aleuroliidist valdab peenlaiuspall kihistatud (veidi laminariini meenutav) ersim. Mõlemad kivimitüübid sisaldavad püriiti, ersim rikkalikult aga aleuriitse ersim, millles keralaadsed 1-1,5 mm püriidikonkretsioonid sagili paigutatud kihiti

485,60 - 485,20 (0,40 0,80!) Šlamm, segamini purunenud lahtunga, ilmselt samaealistest kivimitest

485,20 - 484,60 (0,60 0,60) Aleuroliit, pärnetorsine, valgjashall (pruunt. tõenäoliselt ?), ühtlaselt peli-aleuroliidi vahekihtidega. Peli-aleuroliit mahedalt roheka-hallikaspruunine, analoogiline eespool-kirjeldatuile. Intervalli alumises osas moodustab paar 1-2 cm paksust kihti, mille kehtsa massiivne ülemine ja alumine osa peenkihilised. Sisaldab püriidikonkretsioone ja kihtpindadel ~~kõdu~~ selget killustikku. Viimastest valdab muskoviit.
Aleuroliit pärnetorsine, massiivne, ühtlase selge kihilisuseta. Kihtides ilmselt üksnes püriidikonkreetidele paigutunud. Sisaldab üksikuid roheka-hallist peli-aleuroliidist

Debriit!

kirmeid (paremalt ~0,1 mm), millele kontaktidel aleurolidiga sageli rohkesti muskoviiti, harvem biotiiti. Sisaldab ka hajutatult üksikuid, kuid suhtlt sagedasi fragmente mustadest post- ja antiklaatide raamtest, mis moodustavad selge intervalli geneetilisest ühtsusega (sega kolga läbilõiget tasemelt 491,50 !- E.P.). Fragmentide mõõtud 0,5 - 2 mm.

Kivimi põhimass hästi sorteeritud kvartsist, mille terad reeglipärased, ümarduvad. Paiguviise üksikuid glaukoniidi ja dolut. Aleurolidis helirohkashallist savist mürkid (4 - 6 m - 3 mtk!)

D₁ pk.

485,20 - 483,41 / 1,75 1,10 Šlamm üksikute muuda debriidi rikka aleurolidi killakestega. Keskosas ka tugeva karbonaatse tsemendiga aleuroliit, mis meenutab lubjakivi.
(Diatsioneeruva kiltkivi tunnused puuduvad!)

< 483,41 D_1 lubjakivid

Novaja derevnja p.a. № 4

21. aug. 1970. a.

370.7 – 376.3 / 5.60 / 1.20 — Kärkkõst 1 m puurkaevitööde kohta laiemalt andmeid lubavamad, 10 m kipsivärvist kihte lademe lubavamida ja 10 m tugevasti lõhenenud dolomiitvaari.

pk ?

376.3 – 380.0 / 3.70 / 3.50 (tükkide max läbim.) — Peeneteraline liivakivi, valge, roosakate laikudega, koosneb põhiliselt nõrnusest ja kõstinukulatest kvartsterast, täitematerjalina muskoviidilehekestega. Kõigis näidistükkides väga ühtlaselt kaheliste valgete kuulsate brahhiopodide detrüüt, mis tavaliselt esinevad kapsutaalsete täitmetena, aeg-ajalt moondes tükkides nihiti osatsentrilisemalt. Antud materjali litoloogilise iseloomu tõttu väga sarnane ülalpool kirjeldatud, kuid detriidi esinemise tõttu vähe kuulunda ka 0,5 pu-st.

pl ?

380.0 – 406.0 / 26.0 / 0.60 — Peitsalumoliidid (dolomiitsed), alumoliidi vahelduvate. Peitsalumoliidid kipsivärvilised, mis laugutivahelduvad helehallide (pärneteraliste) helidate aleuriitkaskallidega. Kohati värvirused vahelduvad mõõnditena. Peitsalumoliidid tihkemad, andes karja murde. Kivimi pärnedateraliste osas nähtavad kvarts, muskoviidilehekesed ja valged tombud (kaoliinit), peeneteraliste osas aga nähtavad muskoviidilehekesed, mis põhimassis makroskoopiliselt määramatu.
Kivimis esinevad 1.0 – 1.5 mm-st Ø-ga tühikuikud, mõõdukord ka täitmata pragudega mõnda massiga, mis tõenäoliselt tekitab endast pärinedi omandatakse produkti nõrk kristalli jälge.
Kiltsiidid on põhiliselt värvumud pruunikaspunased, aleuriitika alatasemega, mispuhul ka-

---

valged karbonatsed mõrgukesed ja muinsalud Bi- fragmendid

litol. Ylme vaivike
ND4–1
376.3–380.0
peeneteraline liivakivi, valge
Cm_{2-3}?

kp. litol. ND4-2.
380.0–406.0
peitsalumoliit

kp. litol. ND4-3
VI.

kasti see värvus üle kivisüi lasumul nõrgati moodustab tooge (Ø kuni 8 mm) hõredal pollaasbaseel fooni.
Prunnikaspunane värvus on tingitud rauaühendist (hematiidist) ksenomorfist, mis-juures alumoliitide tsementeerumisaste kõrge.
Alumoliidid koosnevad peamiselt muskoviit.
Sõstlumm värvus pärineb alumoliitide ca 20%.
Pelütalumoliidid ning ühelt sarnased intervallis 417.0–417.4 m esinevatele kivimitele ja tõenäoliselt ümbritsevad endast ka savise murenemisproduktid.
Hüdrogeense päritolu pundunud. Kivim nõrgenes nõrgelt keemiga.

406.0–417.0 / 11.0 0.00 — Kärni ei ole.

417.0–418.4 / 1.40 0.40 0.40 — Sama, litoloogiliselt mis intervall 380.0–406.0. Siin pinnadiaristallide jäljed pinnadena äratuntavad, mispuhul pinnadiaristalled nagu ümbritsetud punasepruunist (hematiidist) orgaanikast, mis jäljelesthemud tühemaks ümber hilisemat orgaanikast fooni.
Vaadeldava intervalli suhe allasuva kindla murenemisastmega värvi nagu tõttu ebaselge. Litoloogiliste piire järgi võib oletada, et ta ühtib endast samuti ümbersettimud murenemisastmet nagu intervallis 380.0–406.0.
Kuna hilisemate pelütalumoliidi väiksuse pinnade esinemine ebaühtlaselt murenemisastmes lubab oletada, et kirjeldatav intervall võib ühtida endast ka murenemisastmes esinemisetega. Selle vastu räägib komplekse kihistuse iseloom (~~E~~) ja litoloogiline sarnasus kõrgemalasuvate kivimitele (E.P.) Selle kontrollimiseks võrrelda 2. ja 3. proovi litoloogiat (K.A.).

Kp. Litol. NDY-4

Augla

418.4–419.0 (0.60) Savi, aleuriidikas, kollakasvalkjas (oovirstunud) aluvise osas kollakas toon vahelduv pärgmist vatervalli nõrgeneb.
Aleuriitsavis esinevad otoliitkarpunud „piiritsemunnid" kärgud ja ümmargused tooryad moodustised (Ø 1.5–3.0 mm), mis täitunud muutade piiridioonidoksiidi produktidega (kas oxite Hydrothus).
Kihiline ehitus antud vatervallis puudub, kivim purunes lõõmutsel tavaliselt ebaühtsepärastes tükkideks, harvem lõhenes mööda primaarset kihtpinda, millel hästi nähtavad ulgoolaametatud moodumud kärgud.
Aleuriidikas savis esinevad ümarad fanderaalsemad pesad (Ø 2–4 mm), mis kohati osas helehallid, väärt tavaliselt otoliitkashallid. Neide pesade läbi läbesutab väga nõrgemallatmuvid pelitaleurolüte (kat. 380.0–406.0 ja 417.0–418.4 m).
Kivipildatavas vatervallis esinevad mõned tükid (ca 5 m) ulgoolaametatud pelitaleurolüti, mis neide asendid selles vatervallis millest nahklane, sest tükeg tumi, ~~oovirstunu~~ mis oleks vastavat oovirstunud aleuriidikas savi ga, ei leitud.
Pür pärgmisse vatervalli alumiinemine-savide oovirstumine nõrgeneb.

419.0–423.0 (4.00) Savi, aleuriidikas, kirjuvärviline. Ülemine 20 sm kollakaspruunikashall, mispunnes allapoole lisandub veel otoliitkas alatoon. Alpäämud osa punakaspunun otoliitkas alatoonega, tumjamte kohmashalliide laiunde, tähtidega. Ülaosas kohmashalli toon ca 10%, alumises – 20%. Kohmashall värvus eeneb ka moodumud piiritsemunnid nõrgade ümbes, mispunnes piiritsemunnid kärgust on täitunud vaid narbonaatne ese.
Sügavamest 420.0 m allapoole vahati nende otoliitsete kärgumoodiste laiunde ees puna-

Kp. Litol. NDY-5
419.0–419.20

punakaspunun värvunud Platyso lenites fragm.

Kp. Litol. NDY-6
419.5–420.0

Platyso lenites fragm.

Kp. Litol. NDY-7
422.5–423.0

sed „piirkivikujud“ kogu ooriskumi ümber. Muuhulk tükkidel esinebad nad ka ühes rohelise oraadiga.

Sügavusest 419.50 m allapoole esineb Platy-solenitse fragmente.

Alates sellest sügavusest tihenemad, ainult ebaoraatärase muruse harvem esinek tasaparalleelselt lagunebad tükkideks.

Kogu vaadeldavas intervallis, eriti aga sügavusest 421.0 m – lihtne pilgeid.

Краснодонский обл. л.а.

Скв. 1 Сидоровщинская (Гробь) Н - 35,5

н 256,6 – 290,0 м

ϵ_3(?) кварцевый сан.-к; ϵ_2 глинист-алевролитовая пс.

Скв. 2 Прибуж Н - 33,0

239,3 – 279,0

Скв. 3 Николаево Н 44,5

211,4 – 251,5

ϵ_2 - глины Нет микрофаунистических!

Скв 9. Меловщина Н 82,0

(Сватово - Ковчинская)

92,7 – 131,0

Кварц. глины, пески кварц сан. глинист (ϵ_3?) - ал

Сольвка, Лисичанск.

Скв. 17 Д. Апраксин Бор Н - 43,0

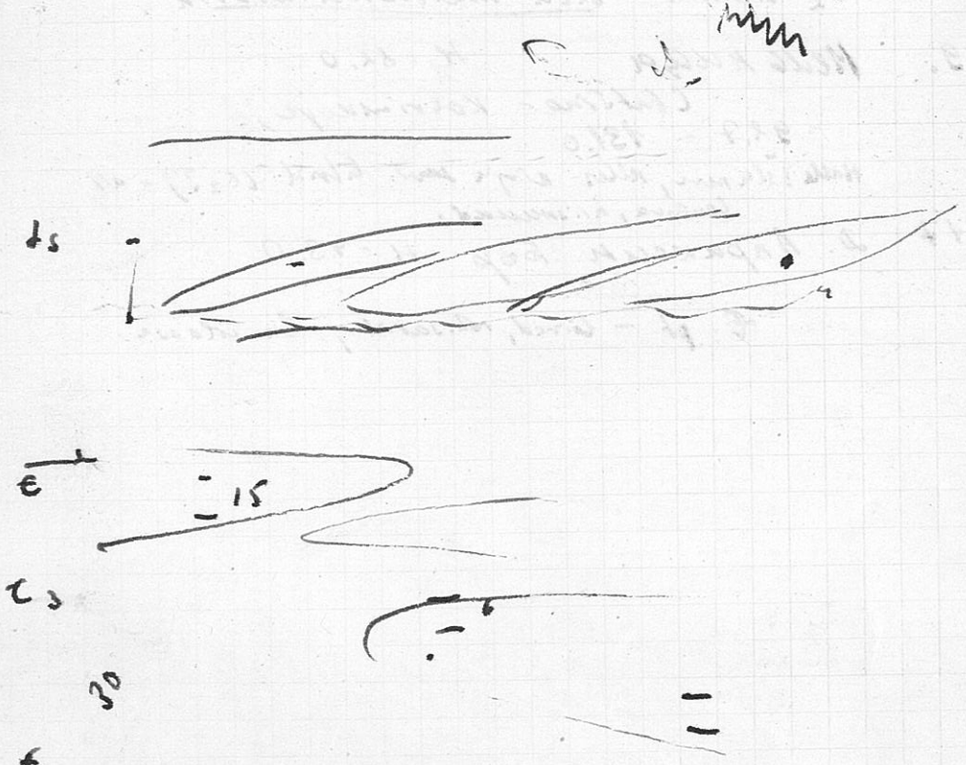
ϵ_3 pt – глинист, кол. сан.-к; ли глаук

Redkini = gdor. Must

3

Obida Siveriki p.a. dita Lexinjeldus — mõnda sarikada Kaskuja - stolbiawo valuki - teha labilõige

Arvandied Leningr. — Liada sisse probleemnaeuda

N. Clauer vastud proovid Kostovo n.a. (Sünghaua suguv 1932)

77 NC	74	133,95	90	302.3
	75	136,1		303.8
	76	137.5		308.4
	77	139,4		309.5
	78	140,7	94	311,5
	79	150,8	9.-	314,5
	80	151.8		317,9
	81	160.0		319.0
	82	239.0	98	321.0
	83	247,2	99	370.2
	84	253.3	100	375,6
	85	255.7		426.2
	86	261.8		428.0
	87	263.8	10	431,7
	88.	266.9		432.2
	89	270.1.		432.8
			106	438.2